

သက်မှတ်ပေး

ကိုးဘွဲ့ရဆရာတော် အရှင်အာစာရာလင်္ကာရ

၏

(စစ်ကိုင်းရွှေ့ဟာသီဝါ)

အဖေ့အထွက် ရွှေ့လက်ဆောင်

BURMESE
CLASSIC

ပန်းချီ
ပန်းထိုက်လေး

အပေနှင့် ထမင်းချိုင်းလေးတစ်ချပ်

ကိုသက်အောင် စိစဉ်သည်

ပန်းချီ

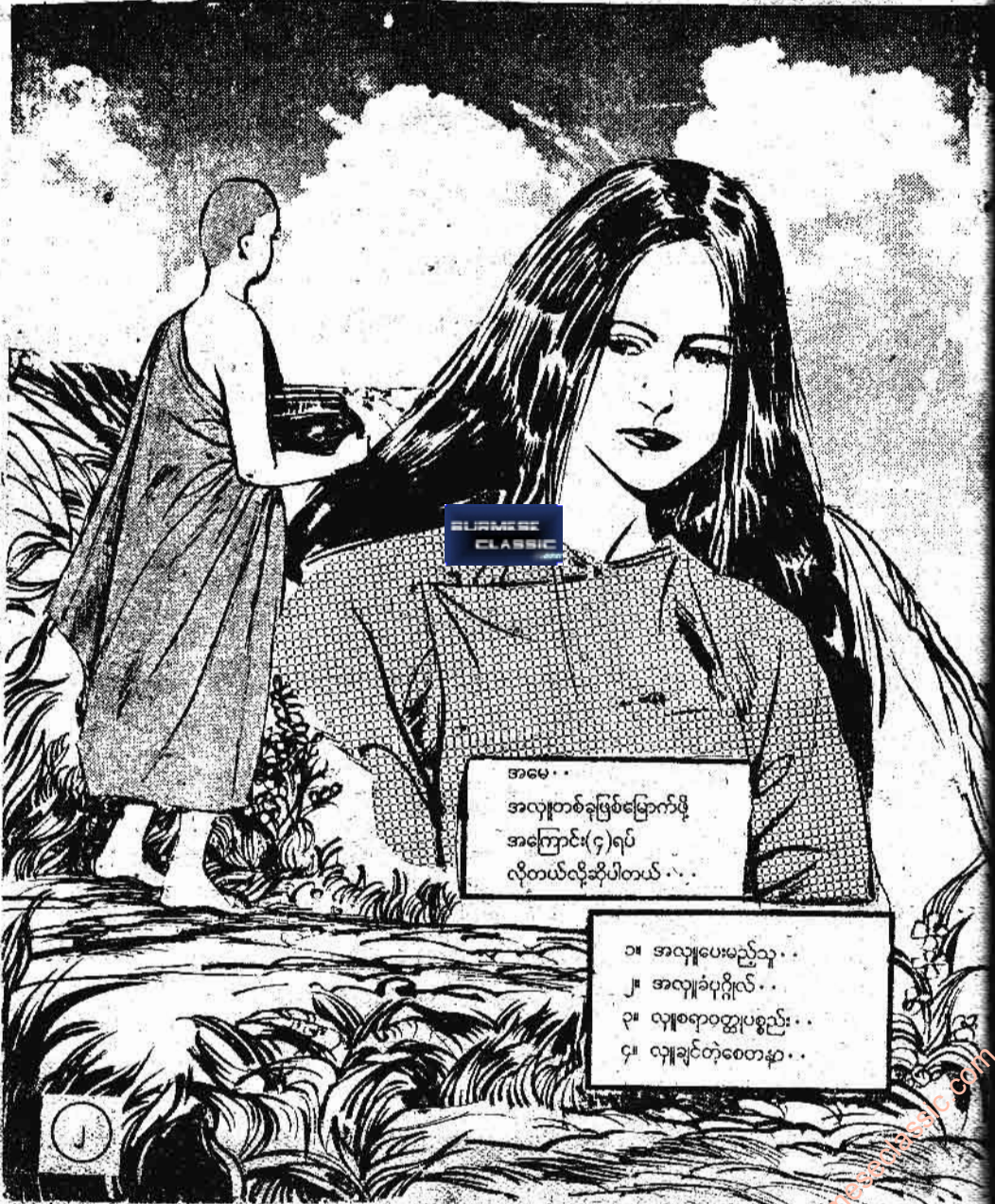
သိန်းထိုက်ဇော်

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ◆ ၃၀၁၁၉၂၀၅၁၁
- မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ◆ ၃၀၁၁၈၇၀၅၁၂
- ထုတ်ဝေခြင်း ◆ ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ (ပထမအကြိမ်)
- အုပ်ရေ ◆ ၅၀၀
- တန်ဖိုး ◆ ၈၀၀ ကျပ်
- အပုံးဒီဇိုင်း ◆ ကိုနေဝင်းအောင်
- ထုတ်ဝေသူ ◆ ဦးမျိုးယုအေး
ရိုးမရပ်ပြုလစဉ်
အမှတ် ၅/၈၅၆ ဖားရွှေရောင်လမ်း၊ ဒဂုံမြို့သစ်။
- အပုံး/အတွင်းပုံနှိပ် ◆ ဦးသန်းဝင်း
ကျော်ပုံနှိပ်တိုက် (၀၄၆၈၂)
၂၃၉၊ ဓမ္မာသီလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
- ပြန်ချိရေး ◆ မိုးကျော်သူ စာပေ
အမှတ် (၁၈၈)၊ ဒု(ဝဲ)ခန်း၊ ၃၈-လမ်း (လယ်)
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၃၈၄၂၁၉

ကိုသက်အောင် (ကမ္ဘာအေး) စီစဉ်သည်

အမေ နှင့် ထမင်းချိုးကျေးတစ်ချပ်

BURMESE CLASSIC

အမေ ..
 အလှူတစ်ခုဖြစ်မြောက်ဖို့
 အကြောင်း(၄)ရပ်
 လိုတယ်လို့ဆိုပါတယ် ..

- ၁။ အလှူပေးမည့်သူ ..
- ၂။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် ..
- ၃။ လှူရာဝတ္ထုပစ္စည်း ..
- ၄။ လှူချင်တဲ့စေတနာ ..

အလှူခံနဲ့ဆိုတာ သံသရာအတွက်
အမြဲမပြတ် ပြုလုပ်သင့်တယ်လို့
မသိတဲ့လူတွေအဖို့ အလှူဆိုရင်
လက်တွန့်ချင်တတ်ကြပါတယ်။

ရှေးတုန်းက ကုဋေ(၈၀)ကြယ်ဝတဲ့
တောဗေယျသုဋ္ဌေးကြီးဟို အာနန္ဒာ
သုဋ္ဌေးကြီးတို့ဟာ သူတို့ရဲ့
သားသမီးတွေကို ဆုံးမတဲ့အခါမှာ

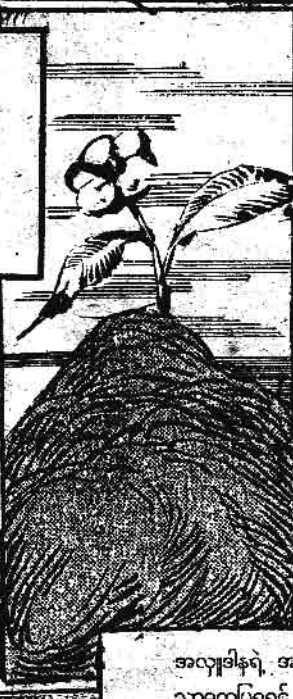

မျက်စိဦးဆေးတောင်
ခဏခဏခတ်ရင်ကုန်တာပဲ
မိကြောင့်...နဲ့နဲ့လေးလှူတယ်
ဆိုပေမယ့် ကြာရင်ရှိတာ
ကုန်လိမ့်မယ်

ခြံတောင်ပိုကိုကြည့်
ခြံကောင်လေးတွေဟာ
မြေကြီးနဲ့နဲ့လေးတွေကို
စုရင်းစုရင်းနဲ့ ကြာတော့
တောင်ပိုကြီးဖြစ်လာ
သလို ဥစ္စာကို စုသာစု
မလှူနဲ့...

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက နွားကျောင်းသား
တစ်ယောက်က နွားကျောင်းရင်း
လမ်းမှာတွေ့တဲ့ ခဝဲပန်းပါဝါလေးတွေကို
သဲပုံစေတီမှာ ပူဇော်ခဲ့တာကြောင့်
နောင်တမလွန်ဘဲပေး နတ်ပြည်ကို
ရောက်လို့သွားပါတယ်။

အလှူဒါနရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေကို
သာဓကပြရရင် အများကြီးပါ။
အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကြီးကို
ပေါက်ပေါက်လှူခဲ့တဲ့ လယ်စောင့်တဲ့
အမျိုးသမီးကလေး

သူဟာ ဆင်းရဲလွန်းလို့
လယ်တောမှာ စပါးရိတ်ရာက
ကျန်ရစ်တဲ့စပါးနံ့တွေကို
ကောက်သင်းကောက်ရှာဖွေ
စားသောက်ရရှာပါတယ်။

တစ်နေ့ အဲဒီကောက်သင်းကောက်စပါးလေးတွေကို လယ်တောမှာ ပေါက်ပေါက်
ဖောက်နေတုန်း ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးကြွလာတာနှင့်ကြုံလို့ ပေါက်ပေါက်လှူလိုက်တယ်။

အရှင်မြတ်ကြီး အလှူခံပြီး လှည့်ပြန်လာချိန်မှာ သူဆင်းရဲမလေးဟာ ရုတ်တရက် မြွေကိုက်ခံရပြီး ကွယ်လွန်သွားရှာတယ်။

အဲဒီလို...
သေဆုံးသွားပြီးနောက်
တာဝန်သာ
နတ်ပြည်မှာသွားပြီး
လာလာဒေဝီတာ
ပေါက်ပေါက်နတ်သမီး
ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

သူဆင်းရဲမလေးကို နတ်ပြည်ဖို့တဲ့
အရာဟာ ကြီးကျယ်တဲ့ဝတ္ထုပစ္စည်း
မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့ရင်စိန်နုလှထဲက
မြမြတဲ့ သဒ္ဓါ...စေတနာ...စိတ်ဓာတ်ပဲ
ဖြစ်ပါတယ်...အမေ...

မိမြင် လူကိုနှစ်မျိုး
ခွဲခြားလိုရပါပြီ

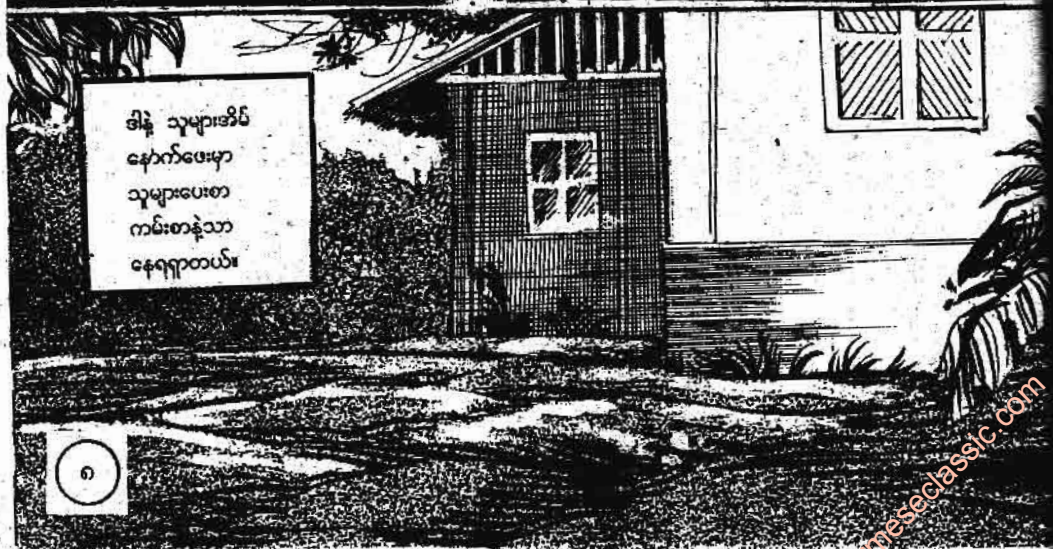
ရသလောက် စုသာစု
ရသည့်ထက် လူ့...

မိနုရာ သာသနာတို့
ခန္ဓာငွေ့ မြေကြွေးဖို့
ဥစ္စာစု ထိုက်သူတို့

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက
ရာဇဂြိုဟ်က အိမ်တစ်အိမ်မှာ
ယင်နာ ကပ်ရောက်တယ်။ ပုလိပ်
ရောဂါလို ကူးစက်မြန်သေးစေနိုင်တဲ့
ရောဂါတစ်မျိုးပါ။

အဲဒီယင်နာရောဂါကြောင့်
တစ်အိမ်လုံး သေဆုံးကြတော့
အမျိုးသမီးလေးတစ်ဦးပဲ
အသက်ချမ်းသာရတာပဲ။

ဒါနဲ့ သူများအိမ်
နောက်ပေးမှာ
သူများပေးစာ
ကမ်းစာနဲ့သာ
နေရတာပဲ။

တစ်နေ့ သူမထံကို
ရှင်မဟာကဿပမထေရ်
ရောက်လာပြီး ဆွမ်းရုပ်တော်
မူပါတယ်။

အရှင်မြတ်ဟာ
ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားတယ်
ငါ့မှာလည်း ပုန်းရည်နဲ့
ထမင်းချိုးပဲရှိတာဆိုတော့
လှူလို့မသင့်ဘူး..

ကန်တော့ဆွမ်းပါ
ဘုရား..

သူ့ဆင်ချစ်လေးဟာ
စိတ်မကောင်းအွာနဲ့
လျှောက်ထားတယ်။

အရှင်မြတ်ကြီးက
မြန်မကြွဘူး ဆက်ပြီး
ရပ်နေတယ်...

ဘေးအိမ်မှလူများက အမြင်မတော်တာမို့
ကောင်းမြတ်တဲ့ ခဲဘွယ်ဘောလှ်တွေ
ဆက်ကပ်လေတော့လည်း အရှင်မြတ်ကြီးက
လက်ခံတော် မပူပါဘူး...

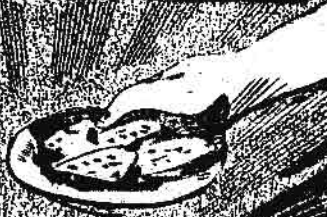
ထိုးသွင်းရ ဆရာတော် အရှင်စာစာရာလင်္ကာရ (စစ်ကိုင်း ရွှေဟင်္သာ) ၏ အဓိကအဓိကရုပ် ရွှေသင်္ကန်း

သည်တောမှ
သူဆင်းရဲမလေးက
တွေးတယ်...

ပြော...
အရှင်မြတ်က
ငါ့လှပယ်ထမင်းကိုမှ
အလှူခံချင်
တာကိုး...

ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်စွာနဲ့
ထမင်းချိုလေးတွေကို
လောင်းကျလိုက်ပါတယ်။

အရှင်မဟာကသေပကလည်း
အဲဒီအနားမှာပဲ ငြိမ်ရှက်စွာ
ဘုန်းပေးတော်မူတယ်...

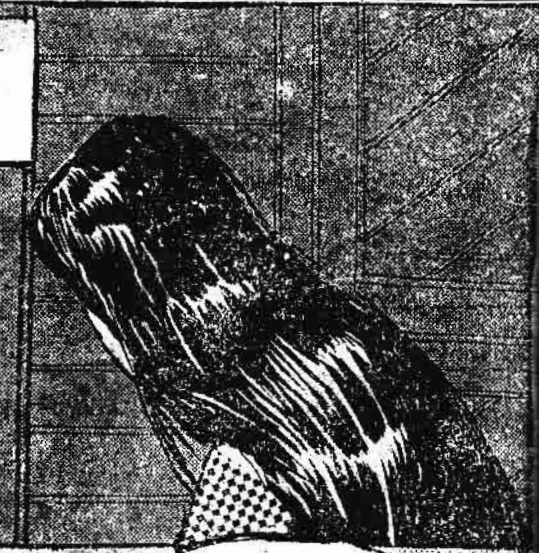

သူဆင်းရဲမလေးမှာတော့
ဝမ်းသာရာလွန်းလို့
ပီတိမျက်ရည်များပင်
ကျခဲ့တာပါတယ်။

အရှင်မြတ်ကြီးက
ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးနောက်
တရားဟောတယ်...

သင်ဟာ...လွန်ခဲ့တဲ့
(၃)ဘဝမြောက်က ငါ့ရဲ့
မယ်တော် ဖြစ်ခဲ့
ဖူးတယ်...

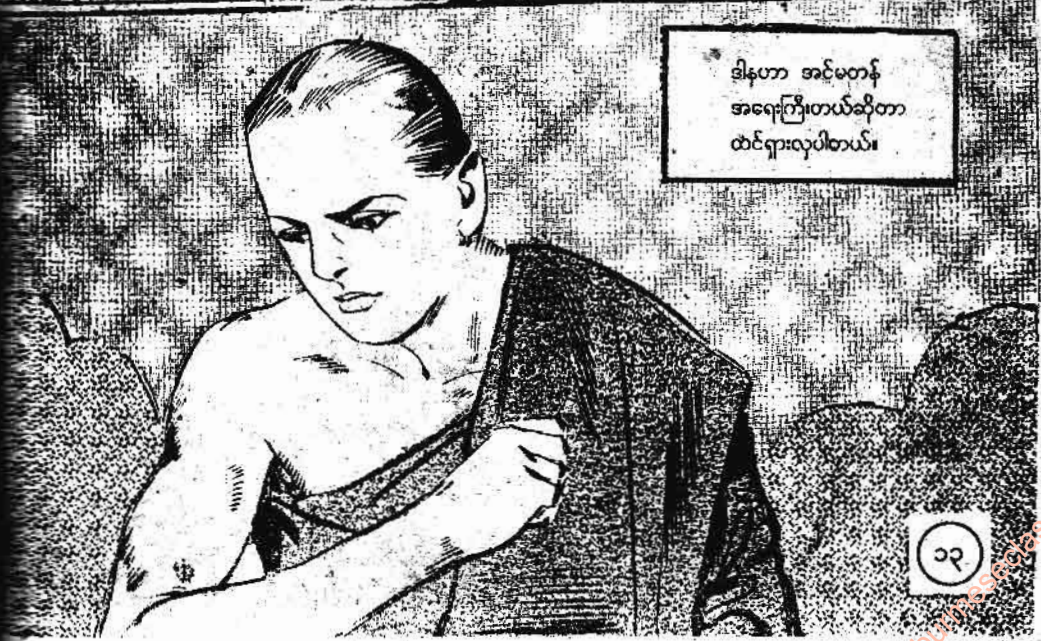
ကြားမှာရတဲ့စကားကြောင့် ပီတိဖြစ်ပြီး
ဝမ်းမြောက်စိတ်နဲ့ ညည်းနွယ်မှာပဲ
ကွယ်လွန်ရာတယ်။ ဒုတော့ နိမ္မာနရတ်
နတ်ပြည်ကို ရောက်နေပါပြီ။

သူလူနဲ့တာက ထမင်းချိုးလေး
တစ်ချပ်ပါ။ အဲဒီထမင်းချိုးလေး
တစ်ချပ်ကတောင် နတ်ပြည်ကို
ရောက်စေနိုင်တယ်ဆိုတော့...
အလှူဒါနဟာ အားကိုးစရာပါ။

တကယ်တော့ သူ့ကို နတ်ပြည်
ပို့လိုက်တာက သဒ္ဓါ...ဒါန...
စေတနာ...သတ္တိက ပို့လိုက်တာပါ။

ဒါနဟာ အင်မတန်
အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ
ထင်ရှားလှပါတယ်။

အမေ

အိမ်ပေးလေးတစ်ဦး

အမေ...
အမေက ပြောတယ်၊ ငါဆိုသင်္ကန်း
ကပ်ရတာ သုံးလေးနှစ်ရှိပြီ၊
ကထိန်သင်္ကန်းလည်း အမေ ကပ်ချင်
သေးတယ်...တဲ့ လေ...။

သွမ်းလူတဲ့
အကိုးပြတော်လမ်းတွေချည်းပဲ
ပြောနေတာ...
သင်္ကန်း လူတာလေးလည်း
ပြောပါဦး ဆို...
လို့...။

(၁) တန်ဖိုး ပျက်သွားအောင် အပိုင်းပိုင်းလည်း ဖြတ်ပစ်လိုက်ရတယ်။

(၂) နှုတ်ချောမွေ့မှု ပျက်သွားအောင် အဲဒီ အပြတ်ပြတ်တွေကိုမှ ပြန်စပ်ပြီး ချုပ်ရတယ်။

(၃) ငြီးတော့မှ... သစ်ခေါက်ရောင် ဆိုးပစ်လိုက်ရတယ်။

ပြောပါမယ် အဖေ...
သင်္ကန်းဆိုတာ ဖန်ရည်ဆိုးထားတဲ့
အထည်ကြမ်းတစ်မျိုးကို ပြောတာပါ။
သင်္ကန်းတစ်ထည်ချုပ်ရင်...

ဒါကြောင့် သင်္ကန်းဆိုတာ တန်ဖိုးလည်း မရှိဘူး၊ နှုတ်ချောမွေ့မှုလည်း မရှိဘူး၊ အရောင်အဆင်း မလှလို့ မက်မောဖွယ် မရှိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကိလေသာကို ပိုပို နည်းအောင် လုပ်ပေးနိုင်စွမ်းလို့ သူတော်စင် သူတော်မြတ်တွေဟာ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ဝတ်ရုံတော် မှုကြတာပေါ့။

သင်္ကန်းဟာ ပုံသဏ္ဍာန်ကောကလို့ ရတဲ့ သင်္ကန်းနဲ့ လူတွေ လူဒါနိုးတဲ့ သင်္ကန်းလို့ နှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က သင်္ကန်း (၃) ထည့်ပဲ ဆောင်ခွင့် ရှိပါတယ်။

သင်းပိုင်ရယ်၊ ကောသီရယ်၊ ဒုကုင် (နှစ်ထပ်သင်္ကန်းကြီး) ရယ်လို့ ရှိပါတယ်။ ပိုးရေခဲသင်္ကန်း (ရေသနပ်) နိသီဒိုင်း၊ အိပ်ရာခင်း၊ အနားလွှမ်း သင်္ကန်း၊ မျက်နှာသုတ်ပဝါ အသုံးအဆောင် အသေးစား ပရိက္ခာရစောဠာသင်္ကန်းများဆိုပြီး သင်္ကန်း (၉) ထည့်လည်း ရှိသေးတယ်...။

ထိုးသွဲ့ရ ဆရာတော် အရှင်အာစာရာသင်္ကာရ (စစ်ကိုင်း၊ ရွှေပင်တော်) ၏ အစုအဝေးတွင် ရွှေသင်္ကန်းသော

လူတတ်ရင် ဗြတ်တယ်... တစ်ခါတုန်းက သံဃာအစည်းအဝေးမှာ လှမ်းတစ်ပါးက ကြည့်ရာမှတစ်ဆင့် ထုတ်ပြန်လိုက်တယ်။

အရှင်ဘုရား... ဒီသင်္ကန်းဟာ အိမ်ထောင်ဆင်းရဲရာတဲ့ ဆင်းရဲသူပလေး တစ်ယောက်က ဟင်းရွက်စရာင်း ရေခပ် အတတ်လျှော်ပေးနယ် ဆန်ထောင်း စသဖြင့် အလုပ်ကြမ်းတွေ လုပ်လို့ ရတဲ့ သင်္ကန်းလေးတစ်ထည်ပါ။

အရှင်ဗြတ်က ပြောလက်စကားကို ရုပ်လိုက်ရင်း မျက်လုံးထဲကြည့်လိုက်တယ်။ အားလုံးက စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေတယ်ဆိုတာ သိတော့ ဆက်ပြောပြန်တယ်။

ဒါပေမယ့် တပည့်တော်ကို ပုဂ္ဂလိက လူလိုက်တာမဟုတ်ပါဘူး။ အရှင်ဗြတ်တို့ အားလုံးအတွက် ဝါဆိုသင်္ကန်းအဖြစ် လူလိုက်တာပါ။ ပြီးတော့ မှာလိုက်တာက သူခက်ခဲပင်ပန်းစွာ ရှာဖွေဖွဲ့ဆောင်ပြီး လှူနိုင်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြပေးဖို့ပါပဲ။

အရှင်ဘုရား...!

သူဆင်းရဲပလေးဟာ သင်္ကန်းလူလိုက်ရလို့ အိပ်မပျော်နိုင်အောင် ဝမ်းသာသွားတယ်။ ဒီသင်္ကန်းကို မနက်စောစော ဆွမ်းခံကြရာလမ်းမှာ စောင့်ရင်း တပည့်တော်ထံလူလိုက်တာပါ ဘုရား...။

သိုးညွှံ့ရ ဆရာတော် အရှင်အာစာရာဇာလင်္ကာရ (ခမ်သိုင်း ခန္ဓာတင်္ကာ) ၏ အမေ့အာတွက် ခန္ဓာလင်္ကာရောင်

အရှင်ဘုရားတို့ ... ဒီ ဓမ္မိကာလ၌ သင်္ကန်းလေးကို ဝတ်နိုင်ခွမ်းရှိသူက ဝတ်ခွင့် တောင်းကြရန် ဖြစ်ပါစာယ့်ဘုရား ...

အားလုံး ခန္ဓောမော လုံးဝတိတ် သိတ်သွားတယ်။ ဝေဠာကြောတော့မှ အရှင်မြတ်တစ်ပါးက ...

ဘာလုပ် မလို့ဘုန်း ...

အရှင်ဘုရားတို့ ... တပည့်တော်အား ဤသင်္ကန်း ကို ဝါတွင်း (၃) လ ဝတ်ခွင့် ပြုပါဘုရား ...

အဲဒီသင်္ကန်းလေးကို ဝတ်ပြီး ရဟန်းတရား အပြီးရောက်အောင် အားထုတ်ချင်လို့ပါ ဘုရား ...

တပည့်တော်ကိုလည်း တစ်လဝတ်ခွင့်ပြုပါဘုရား။ တစ်လအတွင်း ရဟန်းကိစ္စ ပြီးအောင် အားထုတ်သွား နာပါ ဘုရား ...

သံယာတော်တွေက ထိုရဟန်းကို ပေးဖို့ရန် မဆုံးဖြတ်ရသေးခင် နောက်ထပ် အရှင်မြတ် တစ်ပါးက လျှောက် တော်မူပြန်တယ်။

အရှင်မြတ်တို့ ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် တပည့်တော် သုံးလမဟုတ်ပါဘူး။ နှစ်လတည်း နှင့် ရဟန်းတရားပြီးအောင် အားထုတ်ပါမယ်ဘုရား ...

ကိုးသို့ရ ဆရာတော် အရှင်အာစာစာရဇာတိ (စစ်လှိုင်၊ ရွှေပဒင်သာ) ၏ အဓမ္မအတွက် ရွှေလက်ဆောင်

တစ်ရက်မှာ တစ်ပါးစွန်းစွဲ အားလုံး
ခုနစ်နှစ်တော်ပုလိက်ကြွတာ
မိတွင်း(၃)လ ရက်ပေါင်း (၉၀)မှာ
အရှင်မြတ် (၉၀) ခုနစ်နှစ်တော်
ပုကုန်ကြပါလေရာ...

ဒီလိုပဲ ဝါလကင်းလွတ်လို့ သီတင်းကျွတ်လပြည့်
မဟာပထိရစနေမှာ မဟာပထိရသပွဲကြီး ကွင်းပမို့
ဟရာထင်ပြည့်ရှင်မင်းက စိတ္တကုန်တောင်ခြေမှာ
ရှိတဲ့ ရွှေကျောင်းတော်ကြီးကို အလှူပဆုံးပြင်ဆင်
ခိုင်းလိုက်တယ်။ အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီးချိန်မှာ
သာသနာအလံထူပုံပဲ ကျန်တော့တယ်။

အလှူဆုံး အသစ်ဆုံး ပုံစံအဆန်းဆုံး အဝတ်တွေ
စုယူလာပြီး တစ်ခုပြီးတစ်ခု လွှင့်ထူကြည့်ကြတယ်။
အဲဒီအချိန်မှာ သံဃာတော် အရှင်မြတ်အားလုံး အဲဒီ
နေရာကို ကြွရောက်တော်မူလာကြတယ်။

ဘာကို
အလံ ထူကြ
မှာပါလဲ...

အဲဒါကတော့
ခုထက်ထိ ရွှေချွမ်း
နေတုန်းပါပဲဘုရား...
အလှူဆုံး အကောင်း
ဆုံး ထူမှာပါ။

ကောတို့
ခု ဘာလုပ်ကြ
မလို့လဲ...

တပည့်တော်
တို့ အလံထူ
မလို့ ဘုရား...

၂၀

ထိုးညွှံ့ရ လေရာတော် အရှင်အာဘရာလင်္ကာရ (စစ်ကိုင်း ရွှေတင်္ဂါ) ၏ အဖေအတွက် ရွှေတင်္ဂါတော်

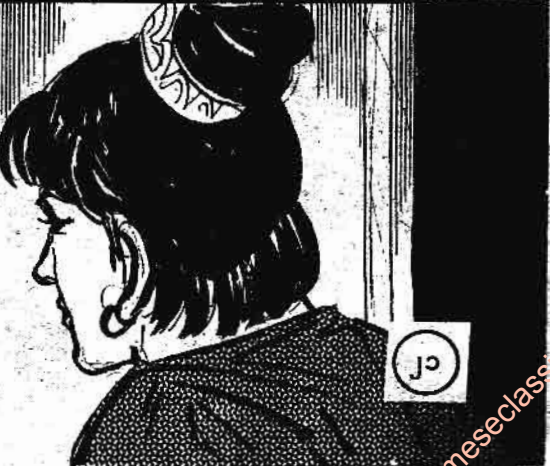
အရှင်မြတ်တို့က သက်နိုးလေး၏ အကြောင်းတရားကို ရှင်းပြလိုက် ကြသဖြင့် အားလုံး သဘောတူစွာ ဖြင့် သက်နိုးလေးကိုပင် အလံအဖြစ် ထုရန် သဘောတူလိုက်ကြသည်။

မကြာမီ ပြည်ရှင်မင်းကြီး ကြွရောက်လာ သဖြင့် အလံတိုင်ပေါ်က သက်နိုးဟောင်း လေးကို မြင်သဖြင့် အဝတ်သစ်ကို အလံမထုတ် ဘာကြောင့် သက်နိုးဟောင်း အစကို အလံထုရသလဲလို့ မေးတော့တယ်။

မင်းချင်းများနှင့်တကွ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များကပါ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြကြတော့ ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း သူဆင်းရဲမလေးကို ရှာဖွေခေါ်ယူခိုင်းဦး ရွှေငွေညွှန်ရတနာတွေ တစ်သက်စာချီးမြှင့်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ရွှေကလေးကိုလည်း အပိုင်စားပေးလိုက်တယ်။ ဒါ့အပြင် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ “သမီးတော်” အဖြစ်လည်း မွေးစားလိုက်ပါတော့တယ်။

သူဆင်းရဲမလေးဘဝက လွတ်မြောက်ပြီး
ဓမ္မာပင်းသမီးလေးရယ်လို့ ထင်ရှား ကျော်
ကြားလာပြီး တစ်သက်လုံး အပျိုစင်သီလ
(ကောမာရဗြဟ္မာစရိယ) မြတ်တဲ့အကျင့်ကို
ကျင့်တဲ့အတွက်ကြောင့် ခုတော့
တူသီတာနတ်ပြည်မှာ ရောက်ရှိခဲ့စားနေခဲ့ရတယ်။

အပေ...
အဲဒီ သူဆင်းရဲမလေး
ငါဆင်းရဲတာပဲလို့
တွေးပြီး ငိုနေ
ငိုနေခဲ့သူမဟုတ်ပါ။
ကုသိုလ်ကောင်းမှုဆိုတာ
အဝရဲ့ ကယ်တင်ရာ
အမှန်ဆိုတာ
သူသိတယ်။
ဆင်းရဲနိမ့်ကျပေမယ့်
အသိဉာဏ်တတ်
စိရိယတတ်
စေတနာတတ်
သဒ္ဓါတတ်တွေကို
မြှင့်တင်ပြီး
သူကြိုးစားခဲ့တယ်။

အပေ... သူဆင်းရဲမလေးဟာ အောက်ကျ ငုပ်လျှိုးနေတဲ့ စိတ်တတ်ညံ့ညံ့တွေနဲ့
ဘဝကိုအရှုံးပေးတော့ဘူး။ သာသနာတော် ထွန်းလင်းနေတဲ့ခေတ်မှာ
သာသနာဂုဏ်၊ ရတနာဂုဏ်ကို ယုံကြည်သိမှတ်ပြီး ကောင်းမှုကြိုးစားတစ်ရပ်ရပ်
ငါနေမှ သင့်တော်မယ်လို့... သူဆုံးဖြတ်ချက် ချခဲ့တာပါပဲ အပေ...။

JJ

ရေခဲခဲရ ခေရာတော် အခိုင်စင်စာရာလင်္ကာရ (ခမ်ဂိုင်း ခွေဟင်္သာ) ၏ အမေအတွက် ခွေသက်စေတင်

ထစ်ခါက မြတ်စွာဘုရားကို နတ်သိကြားက လျှောက်ထားဖူးတယ်...

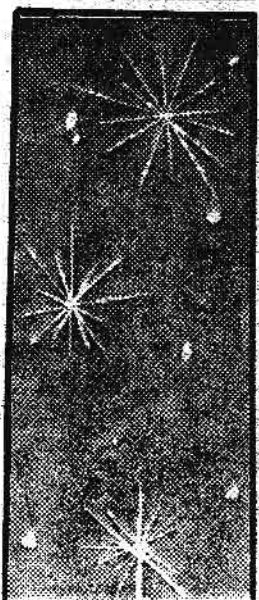
မြတ်စွာဘုရား... လောကမှာကောင်းမှု တစ်ခုပြန် အရေး ကြီးတဲ့အချက်က ဘာပါလဲဘုရား...

သိကြားမင်း... ကောင်းမှုတစ်ခုပြန် အရေးကြီးတဲ့ ပတ်နာအချက် ဟာ သင့်တင်လျှောက်ပတ် လေးမြတ်တဲ့ နှလုံးသွင်း မနသိဆိုတာ ရှိရှိခြင်းပါပဲ။

ရှင်နာမ်ခပ်သိမ်း တစ်စာတ်သိမ်းတဲ့ မြတ်ကိန်းအမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်စေတာလည်း မြင့်မြတ်တဲ့ နှလုံးသွင်း မနသိကာရက စကြာရတာပါပဲ။ မပျော်လင့်တဲ့ အခြေအနေစစ်ရပ်မှာ မစင်မှတ်တဲ့ အတွေးကောင်းကလေး တစ်ချက်ကြောင့် တစ်သက်တာမှာရော သံသရာတစ်လျှောက်လုံးမှာပါ ဘဝမြင့်တက်ခဲ့ရသူတွေ အကြောင်း ပြောရင် ကုန်နိုင်ဖွယ် မရှိပါဘူး အပေ...။ ဒီလိုပါပဲ... အတွေးဆိုးကလေးတစ်ချက်ကြောင့်လည်း ဘဝတစ်သက်တာမက သံသရာမှာပါ အစဉ်အဆက် ဘဝပျက်နိုင်တယ်ဆိုတာတိုလည်း မှတ်ခဲ့ကြစေချင်ပါတယ် အပေ...။

တုတ်ပါတယ်အပေ... သင့်တင်လျှောက်ပတ်စွာ တွေးတောဆင်ခြင်တတ်တဲ့ အသိဉာဏ်ကပဲ လူ့ဘဝ နတ်ဘဝ မြဲဟွာဘဝဆိုတဲ့ သုဂတိဘဝကြီးတွေကို စာညှပ်ဆောက်ပေးသွား တာပါ...။

အမေ

နှင့် သူတော်ကောင်းရန်

အမေ... အလှူဒါန အကြောင်းတွေသည်
 ပြောခဲ့တာများနေပါပြီ ဘုရားရှင်က
 သတ္တဝါတွေကို တရားဟောပြီးရင်
 ဒါနကထား သီလကထား သဂ္ဂကထား
 ကာမာန် အာဇီနဝကထား
 နေကုမ္မေ အာနိသံသကထားနဲ့ မဂ္ဂကထားလို
 ကတစဉ် (၆)မျိုး ဟောခဲ့တာပါ...

ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာဟာ
 ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ
 မဖြစ်မနေ လုပ်ရမှာပါ...
 ဒါနလုပ်ရာပဲဖြစ်ဖြစ်
 ဘာဝနာလုပ်ရာပဲဖြစ်ဖြစ်
 အရင်းခံကတော့
 သီလပဲဖြစ်ပါတယ်...

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက
သောဏဒဏ္ဍပုဏ္ဏားကို ဘုရားက
ပေးတော်မူပါတယ်...

အသင်...
သောဏဒဏ္ဍ
ဘယ်လိုအင်္ဂါတွေနဲ့
ပြည့်စုံမှ ဗြဟ္မာထာလို
ခေါ်နိုင်သလဲ...

အမျိုးဇာတ်
မြတ်ရမယ်၊ ဗေဒင်
မန္တန်တတ်ကျွမ်းရမယ်
အသိပညာရှိရမယ်
ရှပ်ချောရမယ်...
အရှင်ဘုရား...

တကယ်လို
တစ်ပါးနှုတ်ခွင့်ရှိရင်
ဘာကိုနှုတ်ရမလဲ
ပုဏ္ဏားကြီး...

ရှပ်ချောတာကို
နှုတ်ခွင့်ရှိပါတယ်
အရှင်ဘုရား...

အရှင်ဂေါတမ
ဗြဟ္မာထာလိုခေါ်ဆို
နို့ဖို့အတွက်...

နောက်တစ်ပါး
နှုတ်လိုရင် ဘာကို
နှုတ်ရမလဲ...

မေခင်မနှိပ်
တတ်တာကို နှုတ်နိုင်
ပါတယ်...

နောက်တစ်ပါး
နှုတ်ချင်ရင် ဘယ်လို
လုပ်ရမှာလဲ...

အမျိုးတတ်
မြတ်တာကို နှုတ်နိုင်
ပါတယ် အရှင်...

ဒါဆို...
ကိုယ်ကျင့်သီလ
မရှိဘဲ၊ အသိပညာရှိတာ
တစ်ခုတည်းနဲ့ ဗြဟ္မဏ
ခေါ်လိုရမလား...

မခေါ်နိုင်ပါဘူး
လက်တစ်ဘက်ကို အခြား
တစ်ဘက်နဲ့ဆေးကြောရမလို့
ပညာကိုသိလန့်၊ သီလကိုပညာနဲ့
အချင်းချင်း အပြန်အလှန်
ဆေးကြောရပါတယ်...

လောကမှာ
သီလနဲ့ပညာကိုသာ
အမြတ်ဆုံးအရာလို
ဆိုရမှာပါ။ အရှင်
ဘုရား...

မှန်ပါတယ်
သောတာပတ္တ
နတ်ပြည်သွားရန်မှာ
သီလမှလွဲပြီး တခြား
လောကမရှိသလို
နတ်ပြည်ဝင်ရမှာ သီလ
ကဲ့သို့သော တစ်
မရှိပါဘူး...

သီလဆိုတာ...
ကြမ်းတမ်းတဲ့ ကာယက
ဝစီကံတွေ မဖြစ်ပေါ်ရအောင်
စောင့်စည်းတဲ့သဘော
ကုသိုလ်တရားတွေ ဆင့်ပွား
ဖြစ်အောင် ရည်ရွယ်တဲ့
သဘောပါ...

ကိုယ်ကျင့်သီလသာ
 ပြည့်စုံမယ်ဆိုရင် ဥစ္စာရတယ်...
 ကောင်းသတင်း ကျော်တေတယ်...
 လှပုံအလယ်မှာ ရဲရဲစွာဝင်ရဲတယ်...
 စိတ်ကျေနပ်စွာ သေရဲတယ်...
 သေပြီးနောက် နတ်ပြည်
 ရောက်ရတယ်...

သာဝတ္ထိပြည်
 စေတဝန်ကျောင်းမှာ
 အရှင်အာနန္ဒာက
 မြတ်စွာဘုရားကို
 ပေးလျှောက်ပူဇော်တာ...

မြတ်စွာဘုရား
 ကိုယ်ကျင့်သီလပြည့်စုံရင်
 ဘယ်လို အကျိုးရှိပါသလဲ
 အရှင်ဘုရား...

ကိုယ်ကျင့်သီလပြည့်စုံရင်
 စိတ်ရှင်လန်းလာမယ်...
 စိတ်ရှင်လန်းရင် ဝမ်းမြောက်
 လာမယ်၊ ဝမ်းမြောက်ရင်
 နှစ်သက်ကျေနပ်လာမယ်...
 နှစ်သက်ကျေနပ်ရင်
 စိတ်ငြိမ်းချမ်းလာမယ်...

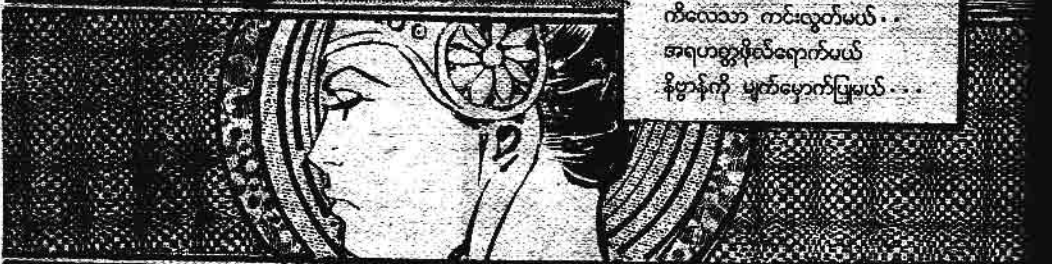
စိတ်ငြိမ်းချမ်းရင် ကိုယ်ချမ်းသာ
 လာမယ်၊ ကိုယ်ချမ်းသာလာရင်
 စိတ်တည်ငြိမ်လာမယ်၊ အဲဒီအခါ
 သမာဓိရလာမယ်၊ သမာဓိရလာရင်
 ရယ်၊ နား၊ ခန္ဓာကို အမှန်အတိုင်း
 သိမြင်လာမယ်...

အမှန်အတိုင်းသိမြင်ရင်
ရုပ်နာမ်ခန္ဓာမှာ ငြီးငွေ့လာတယ်
ငြီးငွေ့လာရင် မက်ဟောမှုတွေ
ကင်းလာမယ်...

မက်အော့မှုတွေ ကင်းလာရင်
ကိလေသာ ကင်းလွတ်မယ်...
အရဟတ္တဖိုလ်ရောက်မယ်
နိဗ္ဗာန်ကို မျှော်မှောက်ပြုမယ်...

သဗ္ဗင်္ဂါ ဘုရားရှင်
ဟောခဲ့ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်
ကိုယ်ကျင့်သီလဟာ
နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်စေနိုင်တာ
သံသယဖြစ်စရာ မလိုပါဘူး...

တစ်ခါတုန်းကလည်း
မြတ်စွာဘုရား ဟောပြောတာ
တစ်ခုရှိပါသေးတယ်...

ချစ်သားတို့
ပတ်ဝန်းကျင်က ကိုယ့်ကို
ချစ်စေချင်ရင်၊ ကိုယ့်ကိုလှူသူတွေ
အကျိုးရစေချင်ရင် သောတာပန်
သကာခါးကို အနာဂါမ်
ဖြစ်ချင်ရင်...

ဒိဗ္ဗစက္ခု
ဒိဗ္ဗသောတာ
အဘိညာဉ်တွေ ရချင်ရင်
သီလဖြည့် သမာဓိထား
ဝိပဿနာ ပွားများပြီး
နေရမယ်...

သီလရှိသူဟာ
ဘာမဆို လိုရာတာရင်
ရရှိနိုင်တယ်...

ရဟန်းတွေကျင့်ရမှာက
ကုဋေပေါင်း ကိုးထောင်တစ်ရာ
ရှစ်ဆယ်ငါးသန်းသုံးသောင်း
ခြောက်ထောင်ရှိသတဲ့...
အကျဉ်းချုပ်ကတော့ (၂၂၇) ခုပါ။

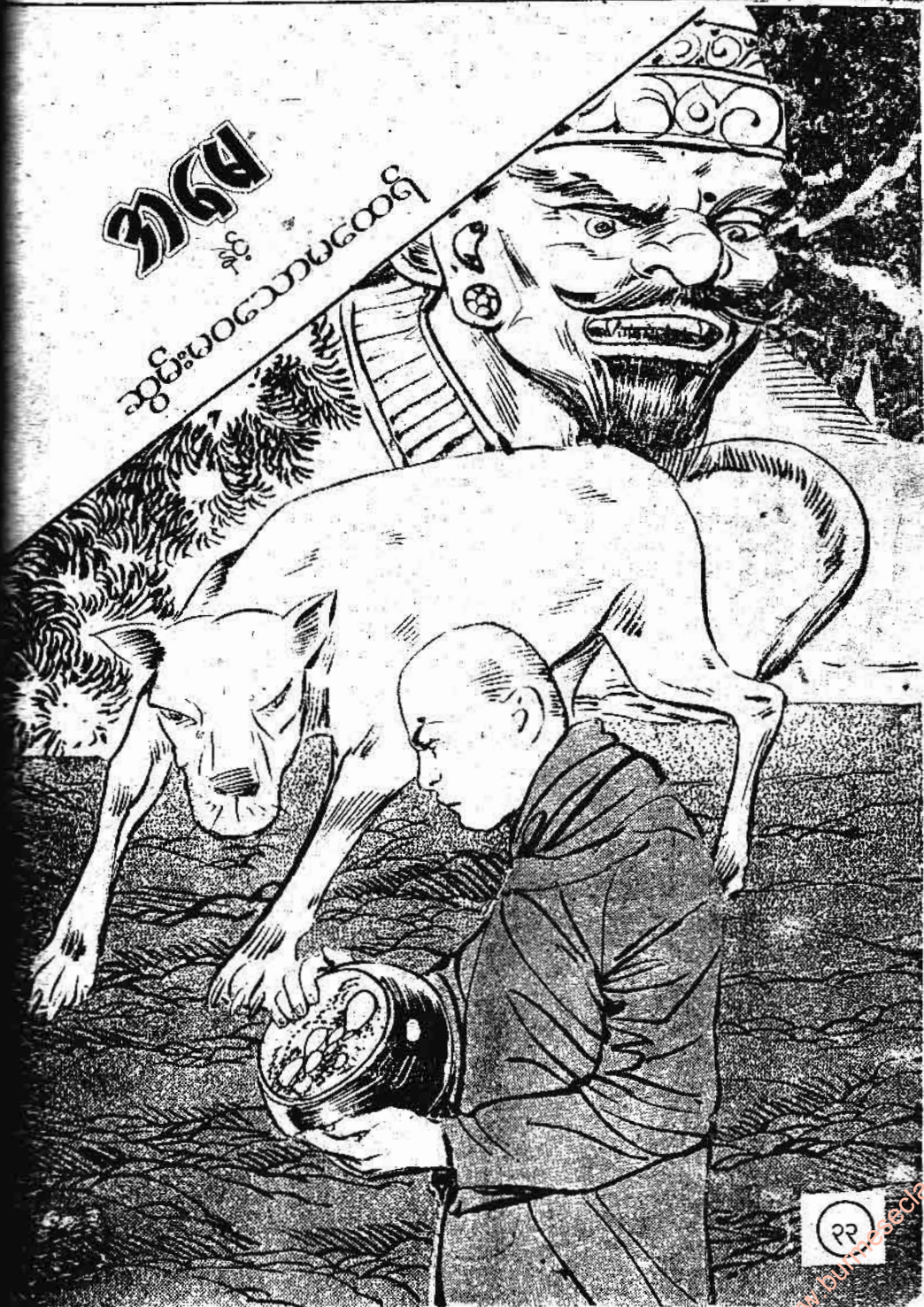
ရှင်သာမဏေတွေ
ကျင့်ရမှာက (၁၀)ပါးသီလနဲ့
လူတွေကျင့်ရမှာကတော့
(၅)ပါးသီလပေါ့...

ခက်တာက
အဲဒီ (၅)ပါးသီလကို
လူတစ်ထောင်မှာ
တစ်ယောက်ကျင့်နိုင်
ခဲပြန်ပါရော အပေ...

၁၂၆၄

သွေးမဝသောမထေရ်

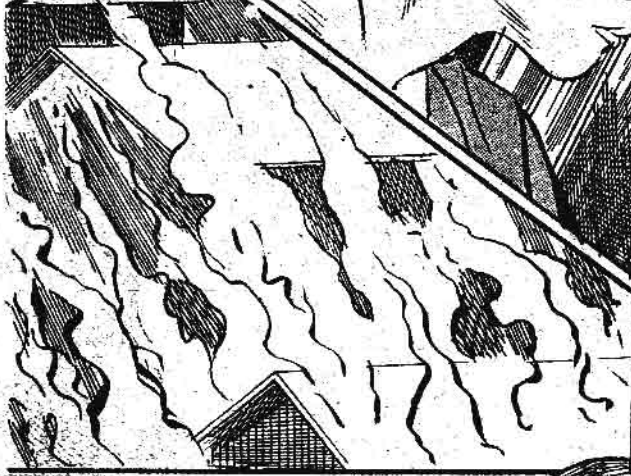

အမေ . . .

“ကိုယ်ကောင်းရင်ကိုယ်ခံ၊ ကိုယ်မကောင်းရင်
ကိုယ်ခံ” ဆိုတဲ့ စကားလုံးလောက်နဲ့တင်
မလုပ်လောက်ဘူးဆိုတာ ပြောရဦးမယ် . . .

ကံဆိုတာ လူကလုပ်တာပါ
ကံကို ကြီးမားပြင်းထန်လွန်းရင်
အဲဒီကံက ကိုယ့်ထံကိုသာမက
ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်ပါ ကူးစက်
ပျံ့နှံ့သွားတတ်ပါတယ် အမေ . . .

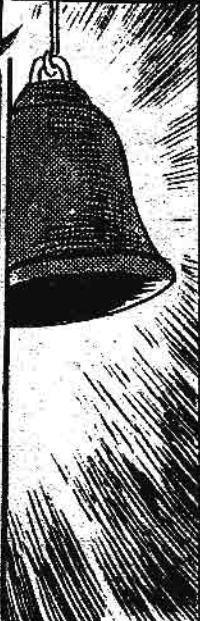
အရှင်လောသကတိဿဟာ ဘုရားရှင်ရဲ့
သာသနာတော်အတွင်းမှာ အလွန်သီလရှိတဲ့
သူတော်ကောင်း ရဟန်းတစ်ပါးပါ . . .

ကိုးဘွဲ့ရ ဆရာထော် အရှင်အာစာရာလင်္ကာရ (စစ်ကိုင်း ရွှေဟင်္သာ) ၏ အမေ့အတွတ် ရွှေလက်အောင်

တစ်နေ့တော့ အာဂန္တုက ကိုယ်တော်တစ်ပါး
ကြွလာတာကို သူ့ရဲ့ကျောင်းအကားက နှစ်ဦးက
ကြည့်ညှိတာမြင်တော့ မနာလိုဝန်တို မစ္စရီယ
ဗာဗျီး နောက်တစ်နေ့မနက် (၂) ပါးလုံးကို
ဆွမ်းစားပင့်တဲ့အခါ...

အာဂန္တုကိုယ်တော် လိုက်မှာရိုးလို
အိပ်ရာကမန်းအောင် ခေါင်းလောင်းကို
လက်သည်းများနဲ့ စတိသတော
တီးခေါက်ပြီး ထွက်ခွာခဲ့ပါသတဲ့

အာဂန္တု
ကိုယ်တော်မပါဘူးလား
အရှင်ဘုရား...

ဟာ...
အကာကိုယ်တော်က
အအိပ်ကြီးတာလွန်းရော
ခေါင်းလောင်းထိုးပြီး
ကျွန်နီးတာတောင်
မနီးဘူး...

ဒါလောက်ဆို
ကျောင်းအကာကလည်း
မိမိပဲပြီ... ဒါကြောင့်
သပိတ်ထဲ ဆွမ်းအပြည့်
ထည့်လိုက်ပြီးနောက်...

အရှင်ဘုရား...
အာဂန္တုကိုယ်တော်ကို
ကပ်ပေးပါ...

အမယ်မင်း...
ဒီလိုဆွမ်းကောင်းဟင်းကောင်း
စားနေရလို့ကတော့... အင်း...
ဒီကိုယ်တော် ငါ့ကျောင်းက
ပြန်ဆင်းတော့မှာမဟုတ်ဘူး...

အဲဒီအတွေးနဲ့အတူ
လျက်ပြီးလိုက်တဲ့
ဆွမ်းနဲ့ဟင်းတွေကို
လမ်းမှာပဲ စွန့်ပစ်
လိုက်ပါတော့တယ်...

အာဂန္တုကိုယ်တော်က
ဆင့်ဘိညရဟန္တာကြီးဆိုတော့
ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးရဲ့
စိတ်မိတ်ကိုသိလို့ ကောင်းကင်
ခရီးနဲ့ ပြန်ကြွသွားပါပြီ . .

ဒီတော့မှ အကြောင်းစုံသိပြီး
နောင်တရသွားတယ်။ ဒီစိတ်နဲ့
ပျံလွန်တော်မူပြီးတဲ့နောက် ငရဲမှာ
ကျရောက်ရတယ်။ လွတ်တော့
ဘီလူးဘဝ (၅၀၀) ခွေးဘဝ (၅၀၀)
ခံခဲ့ရရမှာပါသတဲ့ . . .

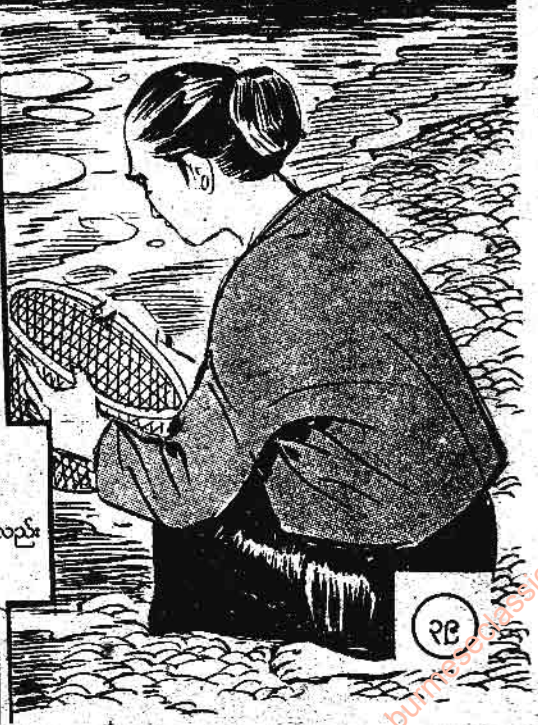
ဒီလိုနဲ့ ဘဝများစွာကျင့်လည်ခဲ့ပြီး
ဝေါဟ်မဟုရရရှင်လက်ထက်မှာ
အိမ်ခြေ (၁၀၀၀) ရှိတဲ့ တံငါရွာကြီးတစ်
ရွာမှာ ပဋိသန္ဓေယူခဲ့ရပါတော့သတဲ့ အမေ...

သူ့ အိမ်ဝမ်းထဲမှာ ပဋိသန္ဓေယူတဲ့
အချိန်ကစတင်ပြီး တံငါရွာမှာ
ငါးဖမ်းဆီးရာမှာ အဆင်မပြေကြတော့ဘူး
ငါးတောင်ဖမ်းလို့မရတော့ပါဘူး...

အဲဒါအပြင် ရွာလုံးကျွတ် (၇)ကြိမ်တိုင်တိုင်
မီးလောင်ခံကြရတဲ့အပြင် မင်းပြစ်မင်းခက်လည်း
(၇) ကြိမ် အသင့်ခံကြရပါသေးသတဲ့။

အဲဒီအခါမှာ စဉ်းစားညွှန်ကြားတဲ့
ရွာထုကြီးတွေ ပုပေါင်းဆွေးနွေး
ကြပြီး...

တို့ရွာမှာ ကံဆိုးသူ
ရှိလိမ့်မယ်၊ သူ့ကြောင့် တို့ပဲ
ခုကွရောက်ရတာ ဖြစ်နိုင်တယ်၊
အဲကြောင့် ရွာကိုတစ်ဝက်ခွဲပြီး
နေကြရအောင်

သူရှိရတာကမှာရှိကြတဲ့အိမ်တွေမှာ
ဆင်းရဲခုနုအမျိုးမျိုး ကြုံတွေ့ကြရပါ
တော့သတဲ့...

အဲဒါကြောင့် တဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တစ်ဝက်ခွဲ
ခွဲလာလိုက်တာ နောက်ဆုံးမှာ သူ့အပေတစ်
ယောက်တည်းသာ သူနဲ့ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါတော့
သတဲ့ အပေရဲ့...

နောက်ဆုံးမှာ အမေများလည်း ခုက္ခရောက်လွန်းတော့ သူ့ကို တောင်းစားဖို့ခွက်လေးတစ်လုံးပေးခဲ့ပြီး သူ့အမေက တောင် သူ့ကို စွန့်ခွာထွက်သွားပါတော့တယ်...

ခွက်ကလေးဆွဲပြီး တောင်းစားရင်းနဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကြီးနှင့် လမ်းခရီးမှာ တွေ့ခဲ့ရပါတော့တယ်။

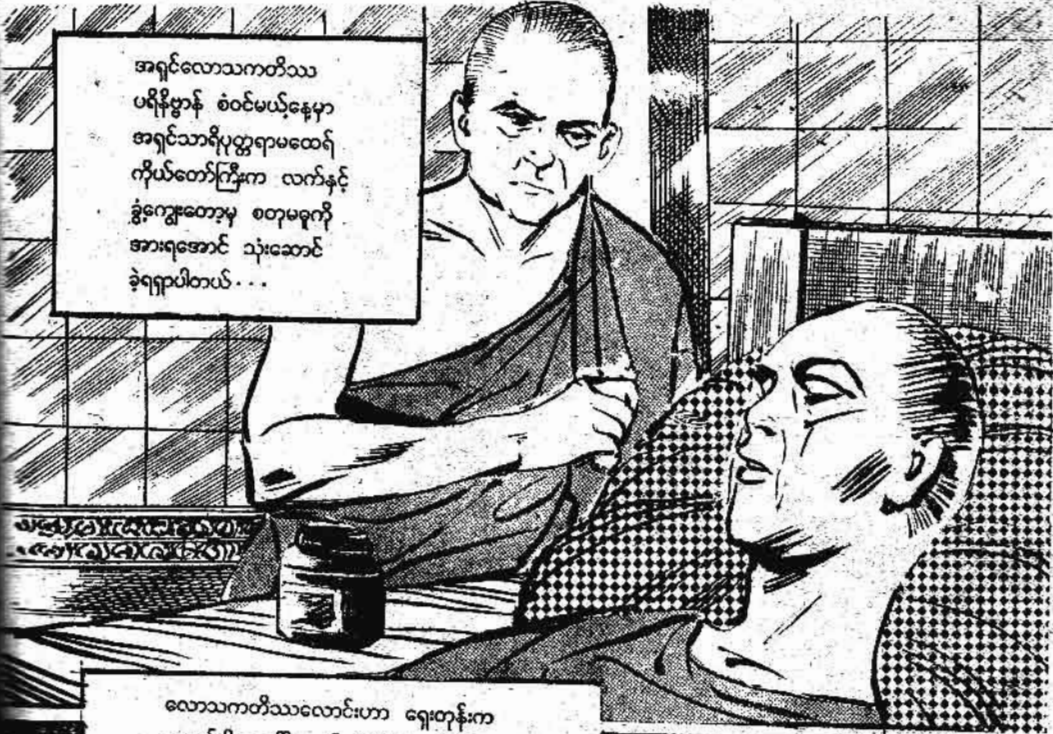
ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်မြတ်က သနားတော်မူလှတာကြောင့် သာမဏေ ဝတ်ပေးပြီးတဲ့နောက် အရွယ်ရောက်လို့ ရဟန်းပြုတဲ့အခါ လောကသတိဿ မထေရ်လို အမည်တွင်ခဲ့ပါတော့တယ်...

ရှေးယခင် ကသုပဟုရားရှင်လက်ထက်က
သီလရှိပြီး သူတော်ကောင်းဓာတ်ခံပါရှိလို့
ဒီဘဝမှာ ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့ရပေမယ့်
ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်တော်မူတဲ့နေ့အထိ ဆွမ်းဝေအောင်
မသုံးဆောင်ခဲ့ရဘူးလို့ ဆိုပါတယ်...

သူနဲ့အတူ ဆွမ်းခံထွက်ရင် အရှင်သာရိပုတ္တရာ
မထေရ်မြတ်ကြီးတောင် ဆွမ်းမရတာကြောင့်
သူကို ထားရှမ်းခဲ့ရပါသတဲ့...

အရှင်လောသကတိဿ
ပရိနိဗ္ဗာန် စံဝင်မယ့်နေမှာ
အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
ကိုယ်တော်ကြီးက လက်နှင့်
ခွဲကျွေးတော့မှ စတုမရကို
အားရအောင် သုံးဆောင်
ခဲ့ရရှာပါတယ်...

လောသကတိဿလောင်းဟာ ရှေးတုန်းက
သူတစ်ပါးအပေါ်မှာ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဝန်တို
မစ္ဆရိယတွေ ပွားခဲ့တယ်... ဒီဘဝမှာ
သူ့ရဲ့ အကုသိုလ်အဟုန်ကြောင့် တံငါရွာ
တစ်ရွာလုံး ဒုက္ခရောက်ရတယ်...

ရွာလုံးကျွတ် ပီးအခါခါလောင်ပြီး
မင်းဒဏ် အခါခါသင့်ခဲ့ရသလို
မွှေးတုံးပိနုန်စာပါ သူ့ဒဏ်မခံနိုင်
ဖြစ်လာပြီး စွန့်ပစ်တာခံခဲ့ရတယ်...

အလေ...
 သိရှိလက်ကိုင်ခေါ်တဲ့ ကျွန်းနိုင်ငံကလေးမှာ
 ဟာတီကဘုရင်နန်းတက်စဉ်အခါတုန်းက
 မွှားသားမစားရလို့ အမိန့်ထုတ်ထားပါတယ်...
 မလိုက်နာဘဲ စားတဲ့သူတွေကို အမှုထမ်းတွေက
 ပမ်းဆီးပြီး ဒဏ်ငွေဆောင်ခိုင်းပါတယ်...

ဒဏ်ငွေမဆောင်နိုင်တဲ့သူတွေကိုတော့
 နန်းတော်ထဲမှာ အမှိုက်ကောက်
 တံမြက်လှည်း စတဲ့ သန့်ရှင်းရေး
 အလုပ်တွေ ခိုင်းပါတယ်...

အဲဒီအထဲမှာ အလွန်ချော
 အလွန်လှတဲ့ မိန်းကလေး
 တစ်ယောက်ပါလာတယ်...

မိန်းကလေးကို ဘုရင်က မိဖုရားမြှောက်ပြီး သာမာဒေဝီဘွဲ့ကို ပေးပါတယ်... သူ့ဆွေမျိုးတွေကိုလည်း ပြစ်ဒဏ်ကလွတ်ငြိမ်း ချမ်းသာခွင့်ပေးပြီး တစ်သက်လုံး လုပ်ကိုင် စားသောက်နိုင်လောက်သည့်အထိ စည်းစိမ် ဥစ္စာတွေနှင့် ချီးမြှောက်ပါသတဲ့...

သူပဟာ အတိတ်ဘဝမှာတုန်းက ဘုရား စေတီမှာ ပန်းလှလှလေးတွေ ကပ်လှူခဲ့ဖူးတယ် သောက်ရေး-သုံးရေးတွေ ကပ်လှူခဲ့ဖူးတယ်... စေတီရင်ပြင်၊ ဗောဓိပင်အောက်တွေမှာ သန့်ရှင်းအောင် ကုသိုလ်တွေပြုခဲ့ဖူးတယ်...

ဘုရားမှာ ရွှေတွေလျှာခဲ့ဖူးတယ်... မိကြောင့်
သူဟာ အများတကာထဲမှာ သတိထားမိ
လောက်အောင် ထူးထူးခြားခြား လှပပေါ်
လွင်နေတာပေါ့...

သူတုတော့ ဘုရင်က တော်ကောက်တယ်
သူ့ဆွေမျိုးတွေကိုလည်း ထိုက်သင့်သလို
ချီးမြှောက်တယ်...

ရှေးကုသိုလ်ရှိတဲ့
မိန်းမလှတစ်ဦးကြောင့်
ဆွေမျိုးတွေအပါအဝင်
ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး
ချမ်းသာရတဲ့အဖြစ်ပါ...

ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက်ရဲ့ကုသိုလ်ကံ
အကုသိုလ်ကံဟာ သူတစ်ယောက်တည်း
မခံရဘူး...ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ
ကံအကောင်းအဆိုး ကူးစက်ပါတယ်..

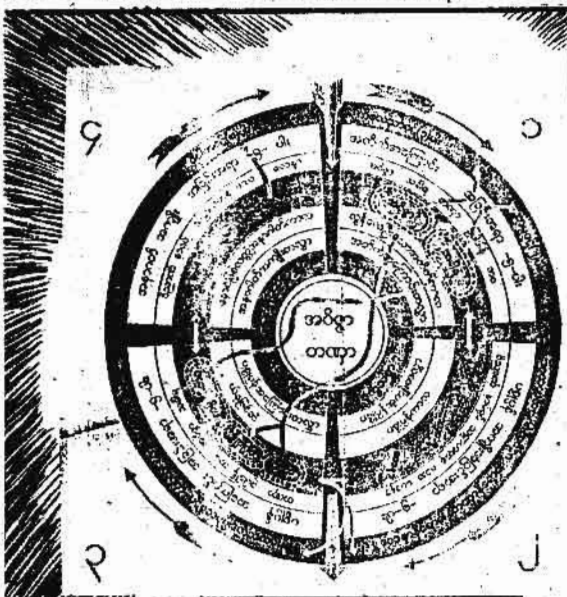
ဒါနည်းတော့ပွဲတယ်
သီလနည်းတော့ ရောဂါသည်
(၂)ခုစလုံး အရေးကြီးတာပါ..

အရေးကြီးတယ်ဆိုပေမယ့်
ဒါနသီလ (၂)ခုတည်းနဲ့
နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်ပါဘူး
ဝိပဿနာပညာနဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့
တံခါးကိုဖွင့်ရမှာပါ...

အပေး -
 ပီသနာရှာရာမှာလည်း ဘဝနဲ့ခန္ဓာအပေါ်မှာ
 သံဝေဂဉာဏ်ဖြစ်ရပါတယ်... သံဝေဂဉာဏ်
 မပါတဲ့နှင့် တရားအားထုတ်လို့ကတော့
 ဘယ်လိုမှ တရားမပေါက်နိုင်ပါဘူး...

ဘဝနဲ့ခန္ဓာမှာ ဘာမျှ အနှစ်သာရ
 ရှာမရတဲ့သဘောကို သံဝေဂဉာဏ်
 ရောက်အောင် အရင်လုပ်ရပါမယ်...
 အဲဒါကို မိုးကုတ်ခရာတော်ကြီးက
 ညာတပရိညာစခန်းလို့ အမိန့်ရှိတယ်...

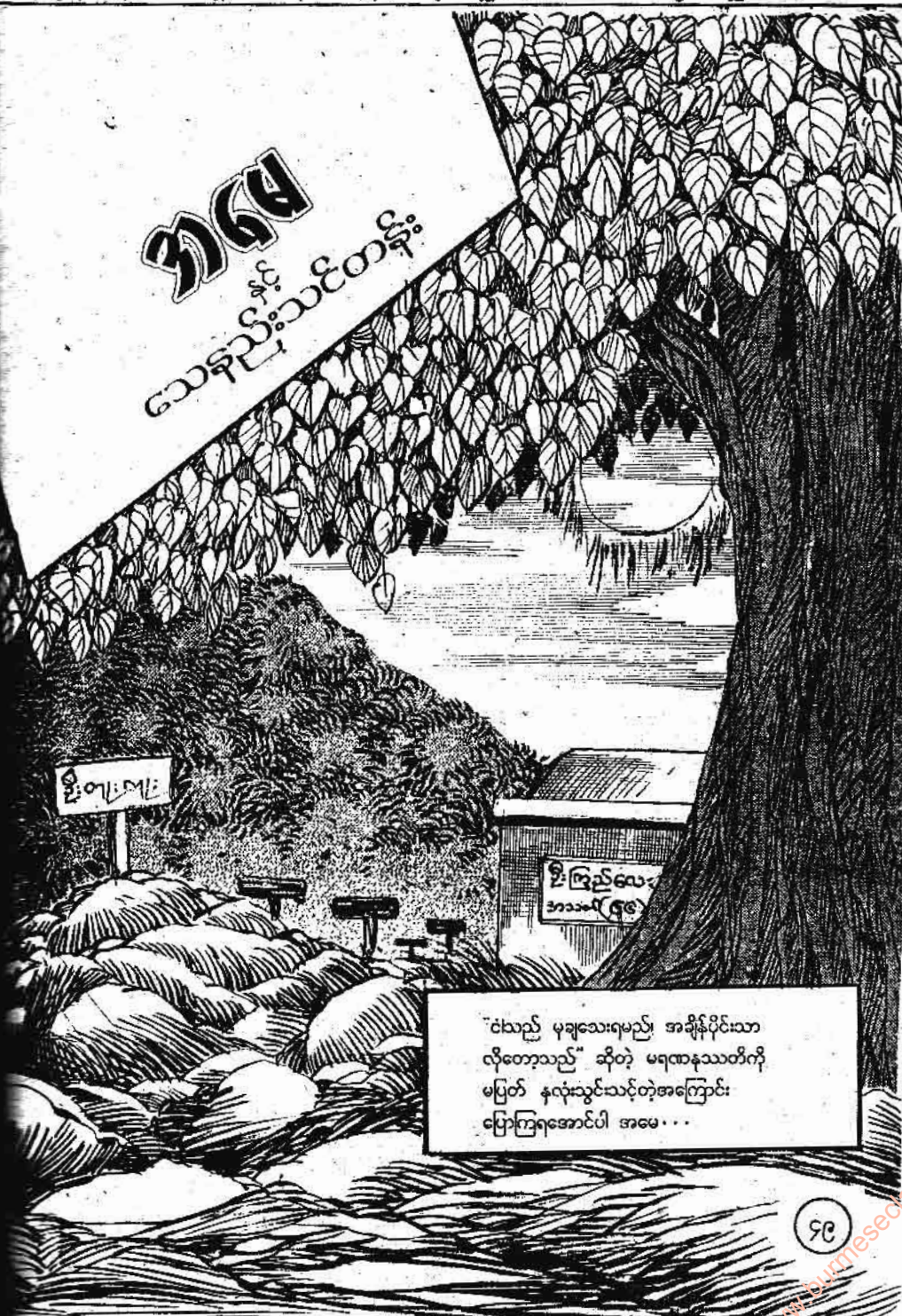

၄၈

မွေး အို၊ နား သေး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်
 ဇာတ်လမ်းရှည်ကြီးရဲ့ သဘောကို
 တကယ်မသိဘဲ ရမ်းသမ်းပြီး တရား
 အားထုတ်ရာ မရောက်အောင်လို့
 သံဝေဂဉာဏ်ရအောင် အရင်ကြိုးစား
 ကြည့်ကြပါနဲ့ အပေး...

အမေ

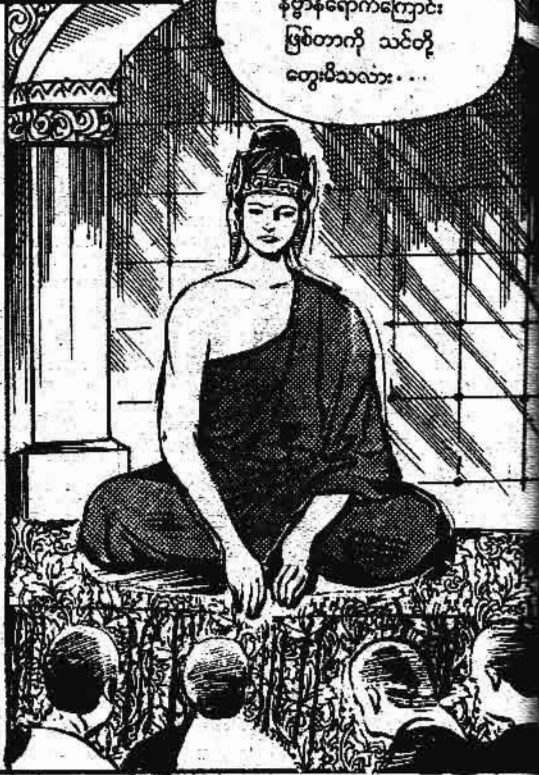
သို့
သေချာသင်တန်း

“ငါသည် မုချသေးရမည်၊ အချိန်ပိုင်းသာ
လိုတော့သည်” ဆိုတဲ့ မရဏနဿတီကို
မပြတ် နှလုံးသွင်းသင့်တဲ့အကြောင်း
ပြောကြရအောင်ပါ အမေ...

ပုဂ္ဂိုလ်စွာဘုရား နာဇိကာရွာအုတ်ကျောင်းတော်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်က တစ်နေ့မှတော့ ရဟန်းတော်တွေကို ပေးတော်မူပါသတဲ့...

ရဟန်းတို့... ကြိုတင်တွေးထားရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ဖြစ်တာကို သင်တို့ တွေးမိသလား...

မှန်ပါ... တွေးမိပါတယ် ဘုရား...

ဘယ်လိုများ တွေးမိကြပါသလဲ ချစ်သားတို့...

ငါဟာ တစ်ည...
တစ်နေ့လောက်ကလေး
အသက်ရှင်ရပြီး တရား
အားထုတ်ခွင့်ရခဲ့ရင်
ပိုကောင်းမှာပဲလို့
တွေးမိပါတယ်...

တပည့်တော်ကတော့
တစ်နေ့ခင်းလောက် အသက်
ရှည်ခွင့်ရရင် ကောင်းမယ်လို့
တွေးမိပါတယ် ဘုရား...

တပည့်တော်က
နေ့တက်လောက်သာ
အသက်ရှင်နိုင်ခဲ့ရင်
ပိုကောင်းမှာပဲလို့
တွေးမိပါတယ်...

လိုးနွဲ့ရ ဆရာမတော် အရှင်အာစောရသင်္ကန်းရ (ဝင်းကိုင်း ရွှေဟံသာ) ၏ အရေးတတွက် ရွှေလက်ဆောင်

တပည့်တော်ကတော့
ဆွမ်းတစ်နပ်စားချိန်လောက်
အသက်ရှည်လို့ရခဲ့ရင်
ကောင်းမှာပဲလို့ တွေးခဲ့မိ
ပါတယ်...

တပည့်တော်က
ဆွမ်းတစ်နပ်စားချိန်ရဲ့
တစ်ဝက်လောက်ကလေး
အသက်ရှည်ရင် သိပ်ပြီး
ကောင်းမှာပဲလို့
တွေးမိပါတယ်...

တပည့်တော်ကတော့
ဆွမ်း ၄-၅ လုပ်စာလောက်
အသက်ရှည်ရင် ကောင်းမှာ
ပဲလို့ တွေးမိပါတယ်
အရှင်ဘုရား...

တပည့်တော်ကတော့
ဆွမ်းတစ်လုပ်စားချိန်မျှ
အသက်ရှင်နေထိုင်တာ
ကောင်းမယ်ထင်ပါတယ်
အရှင်ဘုရား...

တပည့်တော်ကတော့
အသက်တစ်ရှု့တစ်ရိုက်မျှသာ
အသက်ရှင်ရင်ကောင်းမယ်လို့
တွေးမိပါတယ်ဘုရား...

အေး...ရဟန်းတို့
မရဏသဒ္ဓါတိပွားတာက
ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ရှေ့ (၆) ပါးကတော့
အားထုတ်မှုနည်းပါးလို့
နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ရာ
ဝေးနေသေးတယ်...

ဆွမ်းတစ်လုပ်စာ
လေတစ်ပိုက်တစ်ရူစာ
အသက်ရှင်ရင် ကောင်း၊
ပယ်ထင်တဲ့ရဟန်းသာ
မရတသသတိ ကို
ထက်မြက်စွာပွားရာ
ရောက်ပါတယ်...

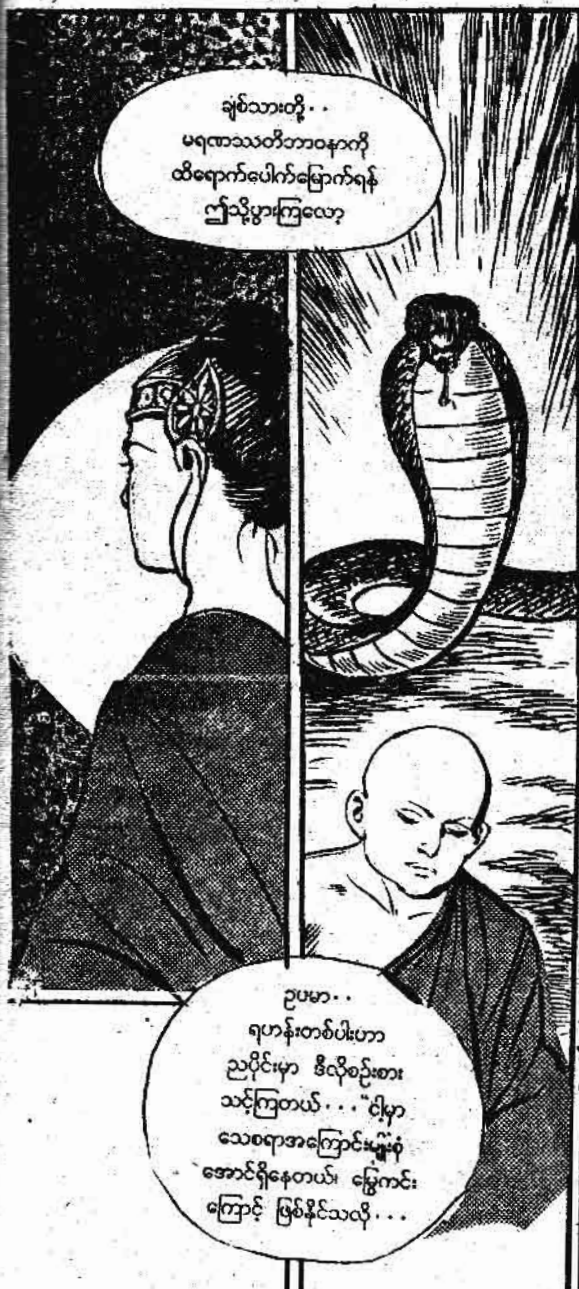
ခါကြောင့်
နိဗ္ဗာန်ကို မြန်မြန်
ရောက်ချင်ကြရင်
နောက် (၂)ပါးလို
ပွားကြပါ...

မရတသသတိဘဝနာကို
အထူးပွားသင့်ကြောင်း၊
မြတ်စွာဘုရားက သတိပေး
ဟောကြားတော်မူခဲ့တာပါ...

မြတ်စွာဘုရားက နိဗ္ဗာန်ကိုဆိုက်အောင် မရကုသသတိ ဘာဝနာကို ဘယ်လိုပွားများရမယ်ဆိုတာကို ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

ချစ်သားတို့... မရကုသသတိဘာဝနာကို ထိရောက်ပေါက်မြောက်ရန် ဤသို့ပွားကြလော့

ဥပမာ... ရဟန်းတစ်ပါးဟာ ညပိုင်းမှာ ဒီလိုစဉ်းစား သင့်ကြတယ်... "ငါ့မှာ သေစရာအကြောင်းမျှော် အောင်ရှိနေတယ်၊ မြွေကင်း ကြောင့် မြစ်နိုင်သလို..."

ချော်လဲလို့... ငါ့လပြတ်လို့... သရဲတီလူး နိုင်စက်လို့... သေညှစ်ဖြင့် သေစရာအကြောင်းတွေ ပွားစွာရှိနေတယ်...

ငါဟာ ပုထုဇဉ်ဘဝနဲ့
ရှုတ်တရက် သေဆုံးခဲ့ရရင်
နတ်ပြည်လည်းမရောက်...
နိဗ္ဗာန်နဲ့လည်း လွဲတော့မှပဲ
ဒီတော့...ငါဟာ သေသွားရင်
အပါယ်ဝရဲ ကျွန်ုပ်သလားလို့
စဉ်းစားရမယ်...

တကယ်လို့များ
အပါယ်ချပယ်အကုသိုလ်တွေ
ရှိနေသေးမယ်ဆိုရင်တော့ အဲဒါကို
ပယ်ဖျက်နိုင်ဖို့ ဝီရိယ...
သတိ...ပညာတွေကို ချီထွက်
ဖြင့်မားတိုးတက်အောင်
အားထုတ်ရမယ်...

ဦးခေါင်းကို
မီးလောင်ခံရသူဟာ
လောင်နေတဲ့မီးကို အမြန်
ငြိမ်းအောင်ကြိုးစားသလို
ကြိုးစားရမယ်...
ပယ်ပြီးဖြစ်ရင်တော့
ဝမ်းသာစိတ်နဲ့ တရား
ဆက်ကျင့်ရမယ်...

အမေ...

မရတသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ဘာဝနာကို တကယ်ပွားပြီး
သေမင်းမကြောက်သူများရဲ့
အကြောင်း ပြောပြပါဦးမယ်...

ဟိုး...ရှေးရှေးတုန်းက ဗာရာဏသီ
ပြည်မှာ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး မင်းပြု
အုပ်ချုပ်နေတဲ့အချိန်မှာ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့
အလောင်းတော်ဟာ ဗာရာဏသီ
မြို့တံခါးက ရွာလေးတစ်ရွာမှာ
ပုဂ္ဂိယားဖြစ်ပြီး လယ်လုပ်ပါတယ်...

သူ့မှာ သားတစ်ယောက်...

သမီးတစ်ယောက်...

သားက အိပ်ထောင်ကျတဲ့အခါ
ချွေးမတစ်ယောက် တိုးလာတယ်၊
ငန်းအပါအဝင် အားလုံးပေါင်း
(၆) ယောက် ချစ်ခင်ပျော်ရွှင်စွာ
နေကြပါသတဲ့...

ထိုးဆွဲရ ဆရာတော် အရှင်ဝေသာရာလင်္ကာရ (စစ်ကိုင်း ရွှေဟင်္သာ) ၏ သေမုဒာတွက် ရွှေသင်္ကေတ

ဘုရားအလောင်းပုဏ္ဏားကြီးက
သူမိသားစုကို ဆုံးမပြောခဲ့
ပေးလေ့ရှိတယ်...

မင်းတို့တွေ
ဒါနအလှူပြုကြ
ဥပုသ်သီတင်းဆောက်တည်
စောင့်ရှောက်ကြ...
မရကသတိတာဝန်
ပွားများကြ...

တစ်နေရာ
သေမှာကြိုတွေးထား...
သတ္တဝါဆိုတာ သေရမှာ
မြဲတယ်၊ ရှင်ရမှာ မမြဲဘူး
သင်္ခါရအားလုံးဟာ
မမြဲဘူး...

ကုန်ခမ်းတတ်တယ်
ပျက်စီးတတ်တယ်
နေရာ ညပါ
မပေ့ကြနဲ့...

ညိုညိုခဲ ခဲသေသေ တပျိုအာအာလင်လင် (ဝစ်ဝိုင်း၊ ရွှေယသံသာ) ၏ စာမေအထွက် ရွှေလက်စောင်

ဒီလိုနဲ့တစ်နေ့မှာ ဘုရားအလောင်းနဲ့ သူ့သားဟာ လယ်ထွန်သွားကြတယ်

သားဖြစ်သူက အမှိုက်တွေစုပြီး မီးရှို့တော့ အနီးက တောင်ပိုမှာနေတဲ့ မြေဟောက် တစ်ကောင်က ဒေါသနဲ့ ထွက်ကိုက်လို့ ချက်ချင်း သေဆုံးသွားပါတယ်...

၆၀

ဘုရားအလောင်း သွားကြည့်တဲ့အခါ သားဖြစ်သူ
သေဆုံးနေတာသိရလို့ သစ်ပင်အောက်မှာလှဲပြီး
အဝတ်ကလေးပြုပေးထားကာ ထွန်လက်စလယ်
ဆက်ထွန်ပါတယ်...

သူ့လယ်နံ့နားဖြတ်သွားသူ
တစ်ယောက်နဲ့ သူ့အိမ်ကို
အကြောင်းကြားလိုက်တယ်...

တစ်ယောက်စာပဲ
ထမင်းဖိုဖိုနဲ့ အဝတ်ဖြူကို
ဝတ်ဆင်ပြီး ပန်းနံ့သာတွေ
ယူလာဖို့ ပြောပေးပါ...

အိမ်ကလူတွေအားလုံးလည်း ဘုရားလောင်းရဲ့သား
သေပြီဆိုတာ သိလိုက်ကြပေမယ့် ဘယ်သူမှ
ငိုကြွေးမနေကြပါဘူး...

အဲဒီ အလောင်းကောင်နားမှာပဲ
အေးအေးသေးသေး ထမင်းစားပြီး
ထင်မလွှဲစုပုံကာ အလောင်းကို
တင်ပြီး စီးရုံကြပါတယ်...

အံ့ဩစရာကောင်းတာက တစ်ယောက်မှ မပိုကြတာပါ... နောက်ဆုံး သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် မနေနိုင်တော့လို လူ့ပြည်ကိုဆင်းပြီး စုံစမ်းရ တော့တယ်...

အို... ပုဏ္ဏားကြီး သင်တို့ ဘာလုပ် နေတာလဲ...

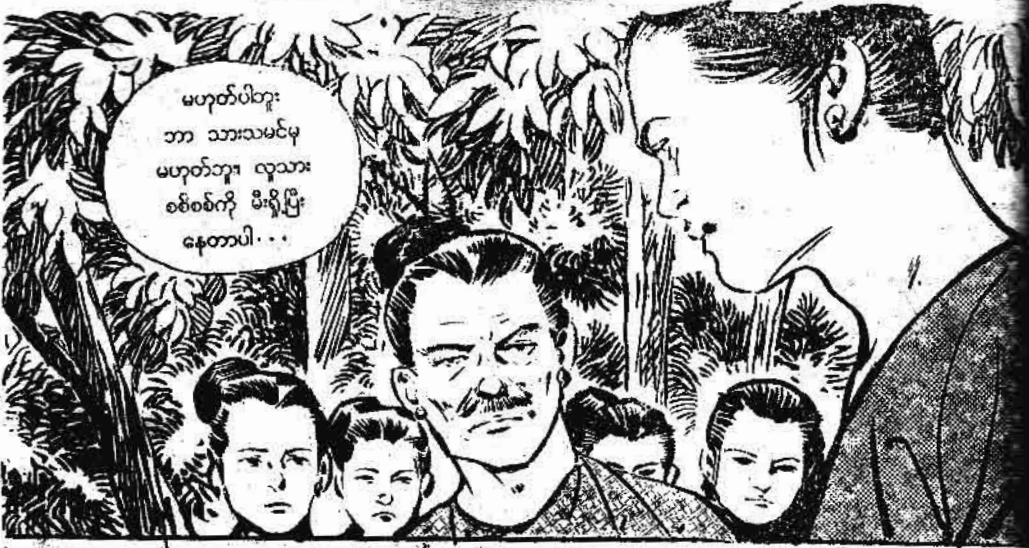

လူတစ်ယောက်ကို မီးရှို့နေတာပါ...

သင်တို့ဟာ လူကို မီးရှို့နေတာ ဟုတ်ပုံတော့မရဘူး... သမင်တစ်ကောင်ကို မီးရှို့နေပုံရတယ်...

မဟုတ်ပါဘူး
ဘာ သားသမီးမဲ့မှ
မဟုတ်ဘူး၊ လူသား
စစ်စစ်ကို မီးရှို့ပြီး
နေတာပါ...

လူဖြစ်ရိုး
မှန်ခဲ့ရင်လည်း
ရန်သူပဲဖြစ်မယ်
ထင်ပါရဲ့...

အို...
ရန်သူမဟုတ်ပါဘူး
ကျွန်ုပ်တို့အလွန်ချစ်တဲ့
သားအရင်းပါဗျာ..

ဒါဆိုရင်လည်း
လူဆိုးလူမိုက်ဖြစ်လို့
သင်တို့ သူကိုယုန်းတီး
ရွံ့ရှာနေကြတယ်
မဟုတ်လား...

မဟုတ်ပါဘူး...
ကျုပ်တို့ရဲ့သားဟာ
အစ်မတန် လိမ္မာ
ယဉ်ကျေးပြီး မိဘကို
သိတတ်တဲ့သားပါ...

ဟာ...
မဖြစ်နိုင်တာဘဲ
ဒါဆိုရင်...ဘာကြောင့်
သားဟစ်ယောက်လုံးလုံး
သေဆုံးတာကို သင်တို့
မငိုကြတာလဲ...

မြို့ဟာ... သူ့ရဲ့
အရေခွံဟောင်းကို စွန့်သလို
သေဆုံးသွားတဲ့ ရုပ်ခမ္မာဟာ
ပူတယ်... အေးတယ် ဆိုတာ
မသိတော့ပါဘူး။

ကျုပ်တို့တွေ
ငိုနေတာကိုလည်း
မသိတော့ပါဘူး... သူပြုတဲ့
ကံအတိုင်း ခံစားရမှာမို့
မငိုတော့တာပါ...။

အိမ်ထဲ အမေဖြစ်တဲ့
ပုဏ္ဏားမကြီးက ဘာကြောင့်
မငိုရတာလဲ...။

သားဟာ
မခေါ်ဘဲနှင့်လာသလို
မနှင်ဘဲနှင့်ပြန်တာပဲ
သူ့ကံအတိုင်းရှိတာမို့
မငိုပါဘူး...။

နင်က...
သေသွား ဘယ်လိုများ
တော်စပ်သလဲ...

ကျွန်မက
သေသွားရုံညီမလေး
ဖြစ်ပါတယ်...

နမတွေဟာ
သူတို့ရဲ့မောင်တွေကို
ချစ်ကြပါတယ်၊ ဘာကြောင့်
အင်ကို သေတာကို နင်
မငိုတာလဲ...

ငိုတာဟာ
သေသွန် ရှင်သူအတွက်
ဘာအကျိုးမှမရှိပါဘူး
ဒါကြောင့် မငိုခြင်း
ဖြစ်ပါတယ်...

အင်း...
ကောင်းပါရဲ့ဗျာ...
သင်ပြောသောစကားက
လုံလောက်ပါတယ်...

အဲဒီနောက် ကျန်သေး
တဲ့ နောက်တစ်လုံးကို
ကြည့်လိုက်ပါတယ်...

ထိုးသွင်းရ ဆရာတော် အရှင်အာဇာနည်လင်္ကာရ (စစ်ကိုင်း၊ ရွှေဟင်္သာ) ၏ စာမေတ္တာထွက် ဓမ္မလင်္ကာတော်

ကဲ...ကဲ...သင်ကရော
သေဆုံးသွန် ဘယ်လို
တော်စပ်ပါသလဲ...

ကျွန်မက
သေဆုံးသွရဲ့
ဇနီးပါ...

ကင်...
ဇနီးမယားဆိုတာ
လင်ယောက်ျားသေဆုံးရင်
မှဆိုမအဖြစ် ကျွန်ရစ်တာနဲ့
သာမုးတွေဆို မြေမှာလှူပြီး
ငိုကြွပါတယ်၊ ဘာကြောင့်
သင်မငိုပါသလဲ...

ကောင်းကင်က
လမင်းကို ယူပေးဖို့ရာ
တစာစာ တောင်ဆိုငိုနေသူ
ကလေးတစ်ယောက်လို၊ သေသူကို
တမ်းတပြီး အရှုံးတစ်ယောက်လို
ငိုကြွေးနေရင် ကျွန်မဟာ
ကလေးထက် ခိုက်မဲသူ
ဖြစ်မှာပေါ့...

ကိုးသွဲ့ရ ဆရာဘဝ အရှင်အာစာရာလင်္ကာရ (စစ်တိုင်း ရွှေဟင်္သာ) ၏ အမေအတွက် ရွှေလက်ဆောင်

အင်း... သင်ပြောတဲ့ ဆင်ခြေလည်းကောင်းသလိုကိုး ကံ... နောက်တစ်ယောက်က သေဆုံး ဘယ်လိုများ တော်စပ်ပါသလဲ...

သေဆုံးသူဟာ ကျွန်မရဲ့ အရှင်သခင် ဖြစ်ပါတယ်...

ဪ... ဒါကြောင့်ကိုး... သူ့ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်တာ မခံရတော့ဘူးဆိုပြီးတော့ သူဝင့်ကလွတ်ပြီဆိုပြီး သင်မလိုတာလား...

အလိုတော်...
မဟုတ်ရပါဘူး
သခင်လေးက သိပ်ပြီး
ခန္တီ မေတ္တာ ကရုဏာ
အကြင်နာတရား
ရှိသူပါရှင်...

မိသိ ဘာကြောင့်
သင်မသိဘဲ နေရတာလဲ
ရှင်ပြုပါဦး...

ကွဲသွားတဲ့အိုးကို
ပြန်ဆက်စပ်လို့မရသလို
သေသွားသူကိုလည်း တမ်းမ
ငိုယိုနေလို့ ပြန်ရှင်လာမှာ
မဟုတ်ပါဘူး...

မိကြောင့်
မငိုတာပါ...

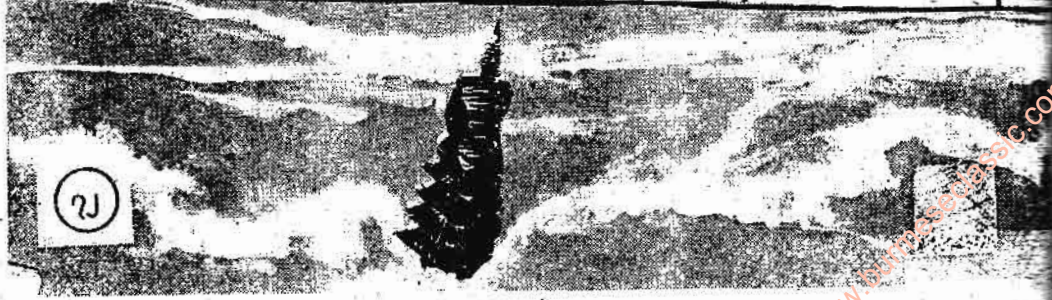

အင်း...သင်တို့ဟာ တကယ်
တရားပြည့်ဝကြတဲ့သူတွေပါပဲ...သင်တို့ကို
ရတနာ (၇)ပါး ပေးခဲ့ပါမယ်...
ဥပုသ်သီတင်းသင်္ဂါလဆောက်တည်ပြီး
နေရစ်ခဲ့ကြပေတော့...

ငါဟာ...
တာဝတိံသာနတ်ပြည်က
သိကြားမင်းပါပဲ...

အဲဒီနောက်
သိကြားမင်းဟာ
နတ်ပြည်ကို ပြန်
သွားပါတော့တယ်။

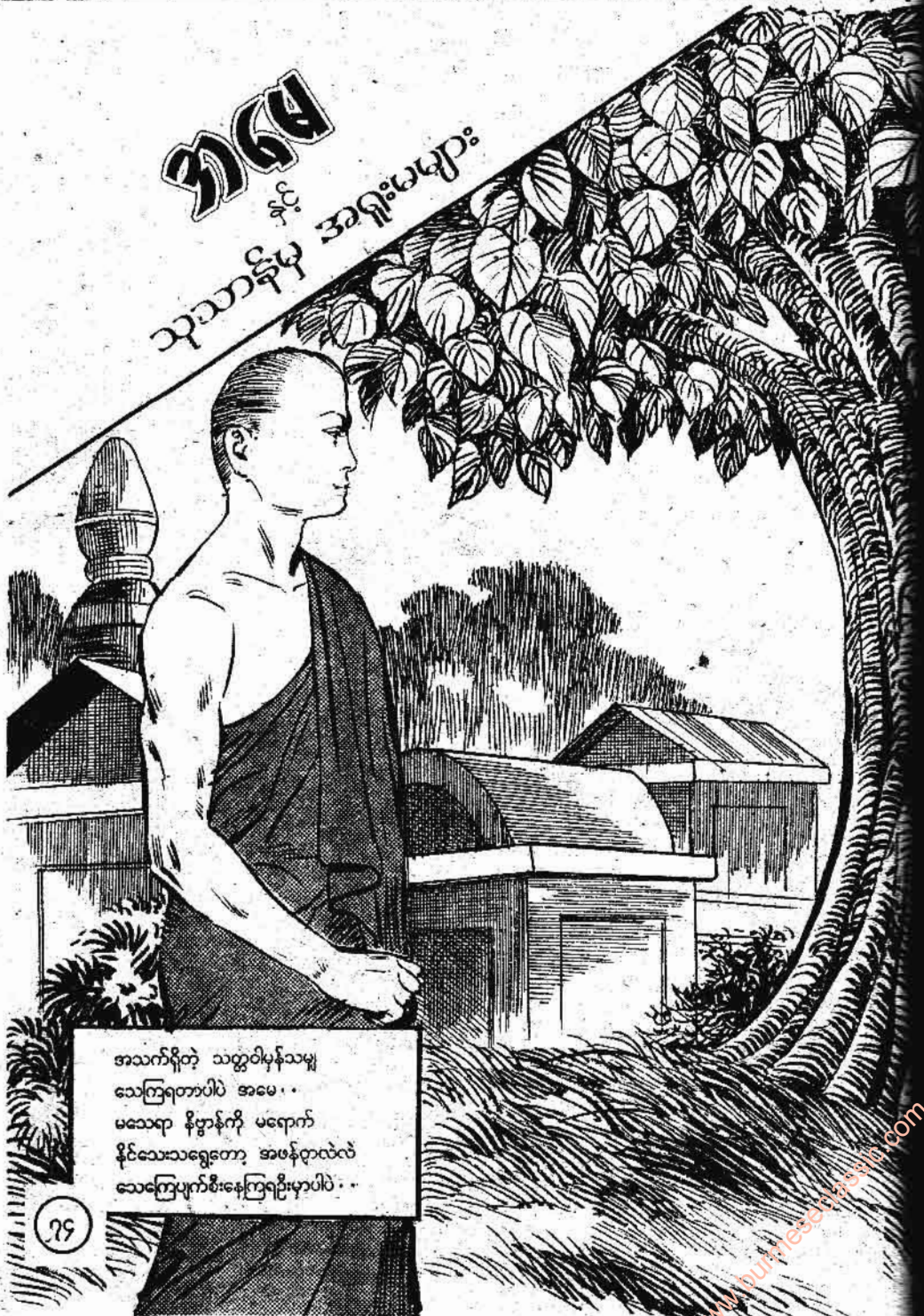
အမေ...
ဒီတတ်လမ်းကလေးရဲ့ အဓိကအကြောင်းက
တရားကိုသိလို့ ဝိုင်းကြွေးခြင်း မရှိကြတာပါ။
အသိတွေ အများကြီးရှိပေမယ့် တရားကို
သိတဲ့ အသိတရားကမှ နဲ့ဗွာနဲ့ရောက်ရာ
အသိဖြစ်ကြောင်း ညွှန်ပြနေတာပါ အမေ...

တရားကိုသိတဲ့ အသိတရားဆိုတာတောင်မှ
သိတဲ့အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံအားထုတ်ဖို့
တော်ရုံကျတာပါ အမေ...

အမေ

သုသာန်မှ အရှုံးမဟုတ်

အသက်ရှိတဲ့ သတ္တဝါမှန်သမျှ
 သေကြေရတာပါပဲ အမေ...
 မသေရာ နိဗ္ဗာန်ကို မရောက်
 နိုင်သေးသရွေ့တော့ အဖန်တီးလဲလဲ
 သေကြေပျက်စီးနေကြရဦးမှာပါပဲ...
 ၇၄

သေကြမတဲသတ္တ ပါတွေများလွန်းလို့
မြေကမ္ဘာမှာ နေရာလပ်မရှိအောင်
သင်္ချိုင်းဖြစ်လို့ နေပါတယ်...

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က
သုသာန်သင်္ချိုင်းကို ကြိုက်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ယောက်
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်...

တစ်နေ့မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက
သုသာန်ကို တိုးတိုးလေးမှာတယ်...

သားရေ...
အဖေ သေခဲ့ရင်ကွယ်...
တခြားသူတွေမြှုပ်တဲ့
သုသာန်မှာ မမြှုပ်နဲ့နော်...
နေရာသစ်တစ်ခုမှာ
မြှုပ်ပေးပါ...

ဗို... အဖေ
ဘယ်နေရာအသစ်
ဘယ်နေရာအဟောင်း
ကျွန်တော် ဘယ်လို
သိပါ့မလဲ...

ကဲ... ဒါဆိုလည်း
သံပြိုင်ရမယ့်နေရာကို
အဖေကိုယ်တိုင် အခုကတည်းက
ပြထားပေးခဲ့ပါ...

အေး...
ကောင်းတယ်
ဒါဆို လိုက်ပြမယ်
လာ... သွားကြည့်...

ကိုးသွေ့ရ ဆရာတော် အရှင်အာရာလင်္ကာရ (စစ်ကိုင်း ရွှေဟင်္သာ) ၏ အမွေအတွက် ရွှေသင်္ဘော

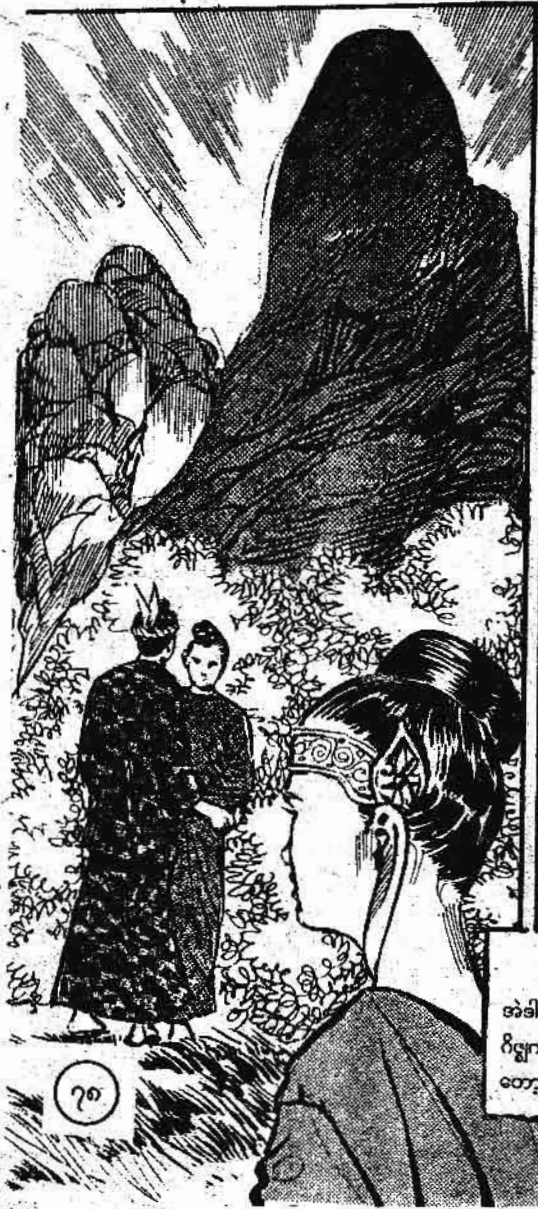
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာရှိတဲ့
ဂိဗ္ဗကုဋ်တောင်ထိပ်ပေါ်
သားအဖနှစ်ယောက်
တက်လာခဲ့ကြတယ်...

သားရေ...
ဟောဒီနေရာက
တခြားသေသုတွေ
မမြုပ်နဲ့ဘူးသေးတဲ့
နေရာပဲ...

အဖေသေရင်
ဒီနေရာကလေးမှာ
မြုပ်ပေးပါ...

ဟုတ်တဲ့
စိတ်ချပါ
အဖေ...

သားအဖနှစ်ယောက် အဲဒီလိုပြောဆိုနေကြနိုက်မှာပဲ မြတ်စွာဘုရားက ကျောင်းတော်ကနေ ရွှေခွက်ထိုက်တဲ့ သတ္တဝါဝေနေယျတွေကို သစ္စာပြုလာရှေ့တော်နဲ့ ကြည့်လိုက်တာ သူတို့သားအဖနှစ်ယောက်ကို မြင် တော့တာပေါ့...

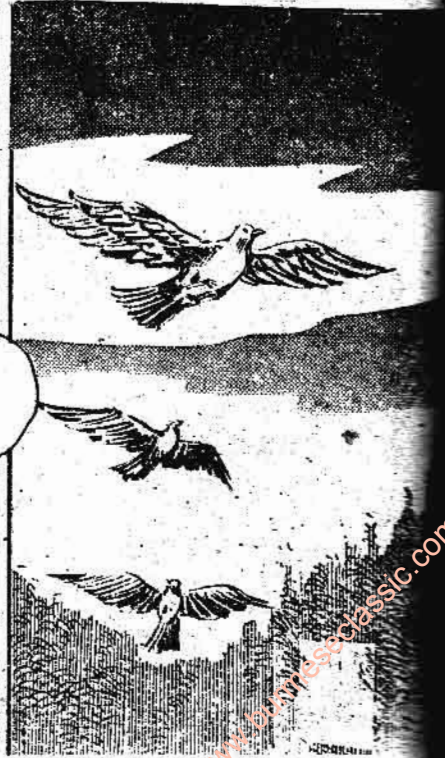

အဲဒါကြောင့် ချက်ချင်း ကြွလာတော်မူပြီး ရိဇ္ဈာန်တောင်ခြေမှာ စောင့်နေလိုက်ပါ တော့တယ်...

မကြာခင်မှာပဲ ပုဏ္ဏားကြီးတို့ သားအဖလည်း တောင်ပေါ်ကနေ ပြန်ဆင်းလာကြပါတော့တယ်...

ပုဏ္ဏားကြီးဖို့ သင်တို့ ဘယ်နေရာက ပြန်လာကြတာလဲ...

ဒီလိုပါ ရှင်ကြီး ဂေါတမ...
ဖခင်က သူ့သေရင် မြှုပ်နှံပေးဖို့ တခြားသူတွေ မြှုပ်ရသေးတဲ့ မြေနေရာ အသစ်သန်သန်ကို ပြလို သွားကြည့်တာပါ...

ပုဏ္ဏားကြီး
တယ်နေရာပါလိမ့်
ပြပါဦး...

ဒီနေရာပါပဲ
အရှင်...

အဲဒီနေရာကတော့ တောင်
ထိပ် (၃) ခုကြားမှာရှိတဲ့
ကွက်လပ်နေရာကလေး
ဖြစ်နေပါတော့တယ်...

ဘုရားရှင်က ပြောတော်မူပြီး...

လှလင်ငယ်
သင့်ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးဟာ
ယခုတစ်မှာပဲ သုသာန်မြေ
အသန်ကြိုက်တာမဟုတ်
ရှေ့ဘဝများကလည်း
ဒီလိုပဲ အသန်ကြိုက်
ခဲ့တာပါပဲ...

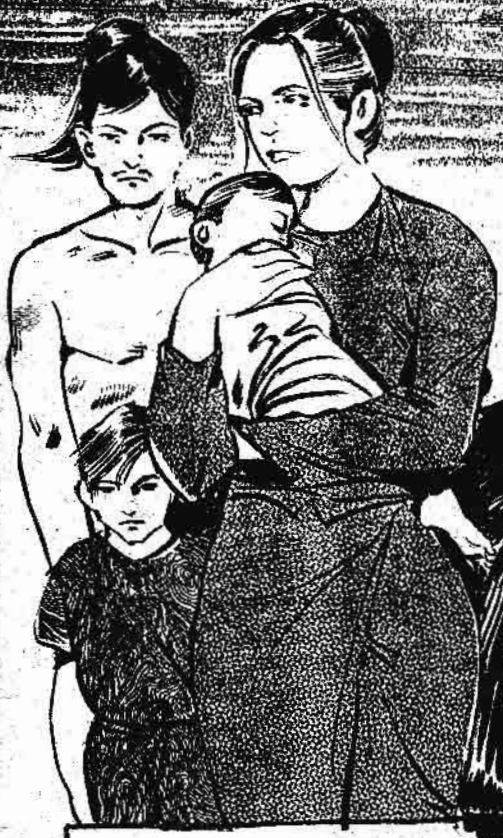
ပုဏ္ဏားကြီး
တကယ်တော့ သင်ဟာ
ဟောဒီရာဇဂြိုဟ်မြို့မှာပဲ
ဥပသာဓ္မအမည်နဲ့ လူဖြစ်ပြီး
ဟောဒီတောင်ကြား နေရာ
သုသာန်လေးမှာ ဘဝပေါင်း
တစ်သောင်းလေးထောင်
သင်္ဂြိုဟ်ဖူးခဲ့တယ်...

ဟုတ်ရဲ့လား
ဘုရား...

ဟုတ်တယ်...
ကမ္ဘာမြေကြီးပေါ်မှာ
သတ္တဝါတွေသေလို့
မသင်္ဂြိုဟ်ဘူးတဲ့မြေ
ဆိုတာမရှိပါဘူး...

သည်တော့မှ ဘုရားရှင်ရဲ့
တရားတော်ကို နားကြားပြီး
ပုဏ္ဏားသားအဘတို့လည်း
သောတာပန်ဖြစ်ကြရတယ်။

ကြည့်ပါဦးအပေ... လူမသေ၊ မြေမမြှုပ်
မီးမရှို့၊ ခေါင်းမချတူးတဲ့ နေရာ ဘယ်နေရာမှ
မရှိတူးဆိုပါလား။ အဲဒီလောက်တောင် သေခဲ့
ကြမှာတော့ သေတိုင်းဆိုခဲ့ရတဲ့ မျက်ရည်တွေ
ကလည်း မဟာသမုဒ္ဒရာလေးစင်းမကအောင်
များခဲ့ပြီပေါ့...။

အပေ...
အဲဒါတွေဟာ မရဏသင်္ဂဟ
ဘာဝနာကို မပွားထားလို့ပါ...
သုဋ္ဌေးသမီး ပဋစာရီဟာ...
ကျွန်ုပ်တို့လင်ကို ချစ်မိလို့
ခုကွဲတွေ ပင်လယ်ဝေခဲ့ရတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ အစ်ကို့၊ လင်း၊ သားနဲ့
မိဘနှစ်ပါးဟာ တစ်ပြိုင်တည်း သေဆုံး
တာနဲ့ ရုတ်တရက် ကြုံလိုက်ရတော့
ပဋာမြေလူး အရူးမီးရိုင်း ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ကိုးသွဲ့့ရ ဆရာတော် အရှင်အာစာရသင်္ဂဟ (ခစ်ကိုင်း နန္ဒလာသာ) ၏ အမေတို့က ရွှေလက်ဆောင်

လူတွေက သူ့ကို အရှားမဆိုပြီး ဖုန်တွေ သုံးတွေ ခဲတွေနဲ့ ပစ်ကြပေါက်ကြတယ်။

အသက် (၂၀)လောက်အရွယ် လူပုဆိန်မှာ အဝတ်အစားမကပ် နိုင်လောက်အောင် သောကပင် လယ်စေ့ရပါတယ်...

ချစ်သမီး... သတိထားလော့ ပဏာစာရီ...

မြတ်စွာဘုရားက ကရုဏာနဲ့ သနားတော်မူလို့ သတိပေးလိုက်တော့မှ ရုတ်တရက် သတိဝင်လာပြီး အဝတ် အစားပြန်ဝတ်ပြီး ဘုရားရှင်ရဲ့ ခြေတော် အစုံရှေ့မှာ ဝပ်စင်းလို့ ဦးခိုက်တယ်...

အရှင်မြတ်ဘုရား...
 တပည့်တော်မ ရှိဒိုးပါတယ်ဘုရား၊
 တပည့်တော်မရဲ့ သားငယ် စွန့်ခွာ
 သားကြီးရေနန်း၊ လင်မြို့ကိုက်ခံရ၊
 အစ်ကိုနဲ့ အဖေအမေတို့က
 အိမ်ပြုလို့ သေကုန်ကြပါပြီ
 အရှင်ဘုရား...

ချစ်သမီး...
 ပဉ္စာစာရီ သင့်ရဲ့သား
 လင်း၊ မိဘ၊ အစ်ကိုတွေ
 ခုလိုသေကြရလို့ သံသရာ
 တစ်ကြောမှာ သင်ခိုကြွေးပြီး
 ကျခဲ့ရတဲ့ မျက်ရည်တွေဟာ
 သမုဒ္ဒရာ လေးစင်းမှာရှိတဲ့
 ရေထက်များခဲ့ပြီ...

ပဉ္စာစာရီ...
 လင်း၊ သား၊ မိဘ၊
 အစ်ကို...စတာတွေဟာ
 သံသရာမှာ အားကိုးရာ
 မဟုတ်ပေဘူး၊ မိမိရဲ့
 ရုပ်နာမ်ကိုမြင်အောင်
 ရုပ္ပားပြီး နိဗ္ဗာန်ကို
 မြင်အောင်ရှုပေတော့
 ချစ်သမီး...

ပတ္တစာရီဟာ ချက်ချင်း ပိပဿနာတရားကို ရှုမှတ်လို့ သောကဇာတ် ရုပ်သိမ်းပြီးတဲ့နောက် အေးငြိမ်းတဲ့ တစ်မင်၊ တစ်ဖိုလ်ကို ရောက်ခဲ့ ပြီး ခုတော့ ရဟန္တာပထဝီပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်နဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို စံဝင်တော်မူခဲ့ပါပြီ...

မရဏသမာဓိတာဝနာကို ကြိုတင်ပွားများခြင်း မပြုခဲ့ရင် သေမင်းနဲ့ရင်ဆိုင်တွေ့တဲ့အခါ ကြောက်လန့်ရုံသာမက ရှုဒ္ဓားနိုင်တယ်ဆိုတာကို ပတ္တစာရီက သက်သေအဖြစ် ပြခဲ့တာပါ အမေ...

အမေ...
နောက်တစ်ယောက်က "ကိသာ ဂေါတမီ" ပါ၊
သားငယ်သေလို့
သောကပွေ ဇကုဝေခဲ့တဲ့
သူကလေးပေါ့...

ကိုးတွဲ့ရ ဆရာတော် အရှင်အာစာရာလင်္ကာရ (ခမ်းကိုင်း ရွှေဟင်္သာ) ၏ အမှောင်တွင် ရွှေလက်ဆောင်

တစ်နေ့မှာ ကိသာဂေါတမီဟာ သားသေကိုရင်မှာပိုက်ပြီး ဘုရားရှင်ရှိရာ ရောက်လာပါတယ်...

အရှင်ဘုရား အသက်ပြန်ရှင်ရန် ဆေးဝါးများရှိပါ သလား...

ချစ်သမီးရဲ့သား အသက်ပြန်ရှင်ချင်လို့ ဟုတ်လား သမီး...

ဟုတ်ပါတယ်... ပြန်လည်အသက်ရှင်ဖို့ ဘယ်လိုဆေးဝါးပစ္စည်း လိုအပ်ပါသလဲ အရှင် မြတ်ဘုရား

ချစ်သမီးရဲ့သား အသက်ရှင်ဖို့အတွက် တစ်ခါမျှ လှပသေဘူးတဲ့ အိမ်မှ ပုံညှင်းစေရမှ မြစ်မယ် သမီး...

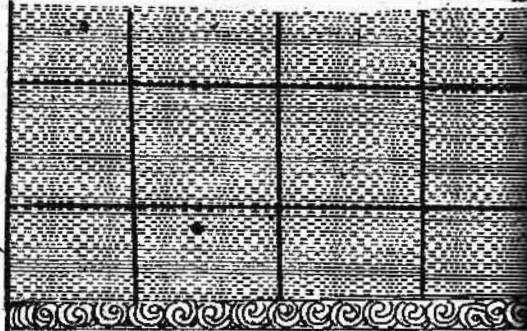

ကောင်းလှပါပြီ အရှင်ဘုရား...

ကံလေသာဂေါတမီဟာ သားသေကိုပိုက်ပြီး
အရပ်တကာလည်လို့ လူမသေဘူးတဲ့အိမ်
က မှညှင်းစေ လိုက်ရာတဲ့အခါ လူမသေ
ဘူးတဲ့အိမ် တစ်အိမ်မှ မရှိတာ သိလာရ
တယ်...

ဪ... ငါက
ငါ့သားလေးတစ်ဦးသာ
သေတယ်ထင်ခဲ့ပေမယ့်
လောကမှာ ရှင်နေသူထက်
သေသူက ပိုများနေပါလား
ဘုရားရှင်ဆိုသွားမှ...

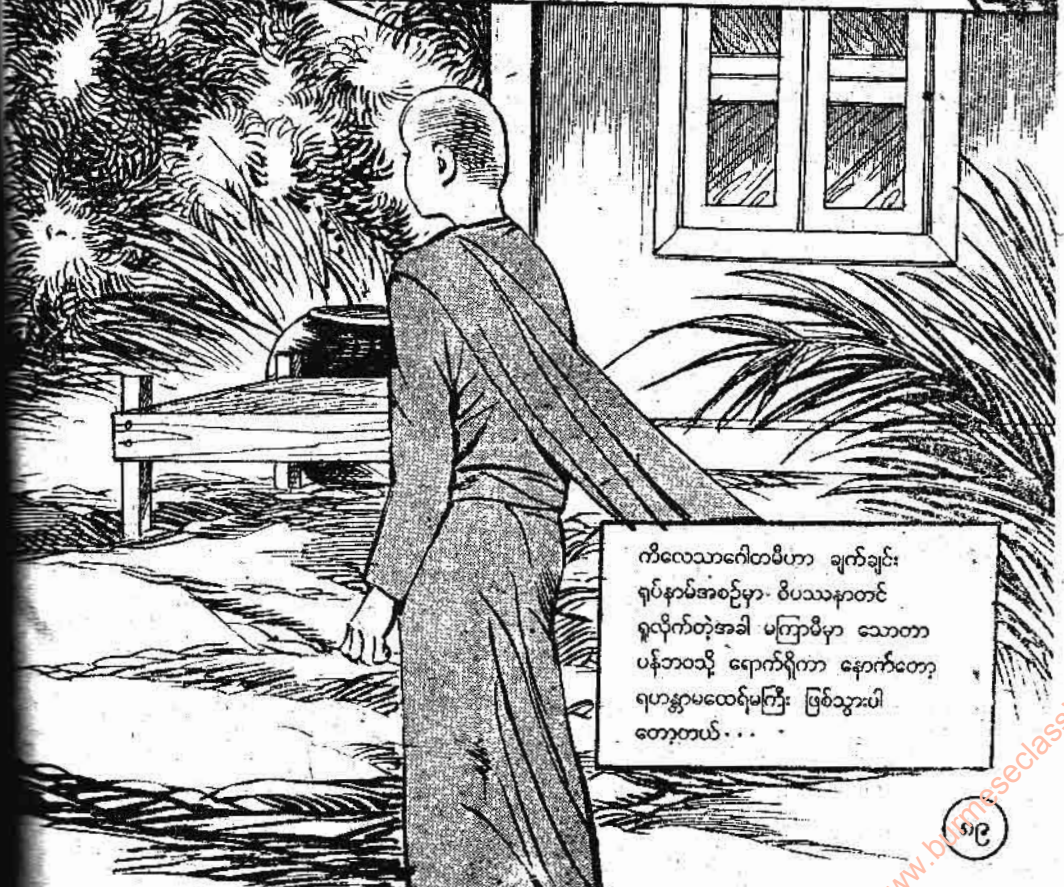

ကံသာဂေါတမီ
သင်က သင့်ရဲ့ဂုဏ်
သေတယ်လိုထင်တာကိုး
သတ္တဝါတွေမှာ သေခြင်းက
မြဲတယ်၊ တစ်ဘဝပြီး
တစ်ဘဝ ဆက်ပြီးတော့သာ
သေနေတာပါ...

ထိုဆွဲရ ဆရာတော် အရှင်အာစာရာလင်္ကာရ (ခင်ကိုင်း ရွှေဟင်္သာ) ၏ အမေအတွက် ရွှေသက်ဆောင်

ဂေါတမီ...
သာနဲ့ပျော်၊ သမီးနဲ့ကျော်
လင်နဲ့ပျော်၊ မယားနဲ့ပျော်
ရပြီးတဲ့ဥစ္စာနဲ့ ပျော်
မရသေးတဲ့ဥစ္စာကို ပျော်
မိပေမယ့် ပျော်လို့မဝင်
မျှော်လို့မရခင်၊ သေမင်းက
ခေါ်သွားတာပဲ...

ကိလေသာဂေါတမီဟာ ချက်ချင်း
ရုပ်နာမ်အစဉ်မှာ- ဝိပဿနာတင်
စွဲလိုက်တဲ့အခါ မကြာမီမှာ သောတာ
ပန်ဘဝသို့ ရောက်ရှိကာ နောက်တော့
ရဟန္တာမထေရ်မကြီး ဖြစ်သွားပါ
တော့တယ်...

ပဋာနာရီနဲ့ ကိသာဂေါတမီတိုရဲဇာတ်လမ်းမှာ
သူတို့တွေ ဘာကြောင့် သော့ကတွေ ဝေနေကြ
ရသလဲဆိုတာ မရဏသေတိ ဘာဝနာကို
ကြိုတင်ပြီး မပွားခဲ့ကြလို့ပါ...

တရားစောင့်သူကို တရားက
ပြန်လည် စောင့်ရှောက်တတ်
ပါသတဲ့။ တရားဓမ္မဆိုတာ
ဆောင်ထားအပ်သောအရာကို
ခေါ်တာပါ။...

ကောင်းမှုကုသိုလ်တရား
တကယ်ကျင့်ကြံသူကို
အပါယ် (၄)ပါးကနေ
ဆွဲတင်ဆောင်ယူပြီး
လှူပြည်၊ နတ်ပြည် သူဂတိ
ဘဝတွေမှာ ကယ်တင်ပေး
ထားတတ်တဲ့သဘောဟာ
ဓမ္မပါပဲ အပေ...

အမေ

နှင့် အဝမ်းသပ်ခံလူသားများ

အမေ...
 လူတွေက ကိုယ့်ကိုကိုယ်
 အသက်ရှည်လှပြီထင်နေကြပေမယ့်
 ဗြိတိန်ဘုရားရှင်က လူသားတွေရဲ့
 နေရတဲ့ကာလ တိုတောင်းပုံလေးကို
 တွက်ပြခဲ့ဖူးပါတယ်...

ရဟန်းတို့...
 ယခုအခါ လူသက်တမ်း
 (၁၀၀) ပဲရှိကြတယ်၊ အားလုံး
 (၁၀၀) သက်တမ်းနဲ့တွက်ရင်
 နွေ (၁၀၀) မိုး (၁၀၀) ဆောင်းကို
 (၁၀၀) နဲ့ လပေါင်း (၃၆၀၀၀)
 သည်မျှလောက်သာလျှင်
 အသက်ရှည်ကြတယ်...

ချစ်သားတို့...
 လေးသမားရဲ့ မြားဟာ
 အလွန်လျှင်မြန်တယ်...
 မြားကိုမြေပေါ်မကျစီ
 ခုန်ကောက်ပြသကာ
 မြားထက်မြန်တယ်...

အဲဒီလူမြန်တာထက်
 လတွေနေတွေ သွားတာက
 ပိုမြန်တယ်၊ ဒီထက်မြန်တာ
 သေခြင်းတရားပဲ...

သင်တို့အား
 တရားရှုမှတ်ပုံနည်းကို
 အတိအကျပြသခဲ့ပြီးပြီ၊
 ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်တွေမှာ
 တရားရှုမှတ်ကြပေတော့
 မပေကြနဲ့၊ နောင်မှနောင်တ
 မရကြနဲ့၊ ဒါ... ငါတရားရဲ့
 အဆုံးအမပဲ...

အာပေ...

ဘုရားရှင် လက်ထပ်တော်အခါက
အထက် တာဝတိံသာမှာ ပန်းအလွန်ကြီးကန်တဲ့
မာလာဘာရီ နတ်သားဆိုတာရှိပါတယ်...

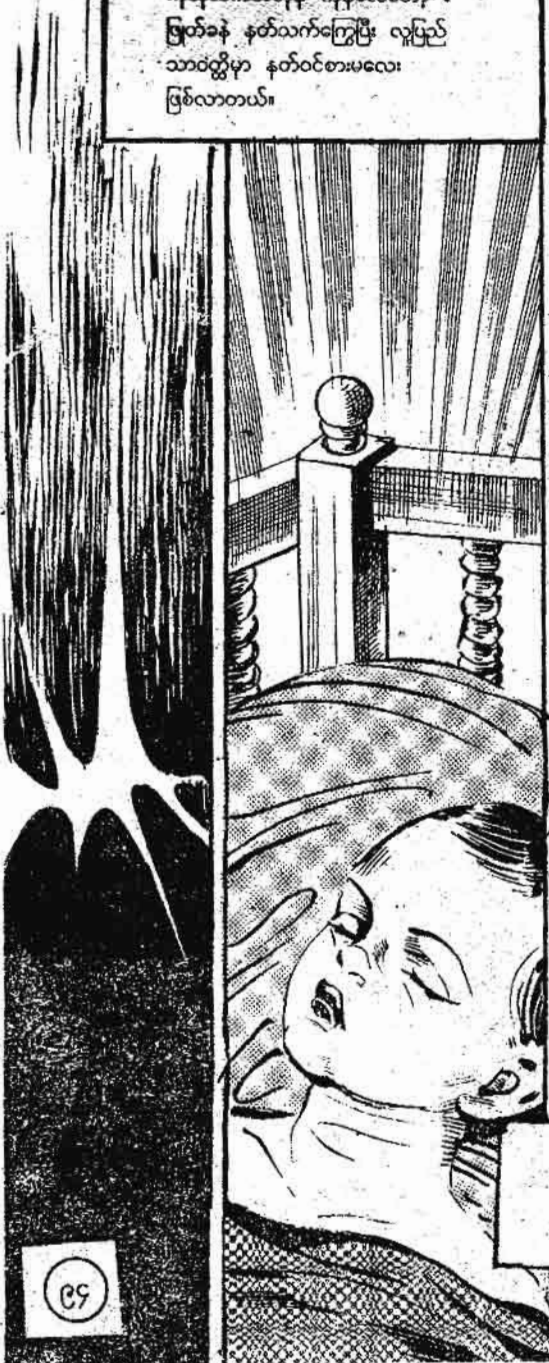
သူမှာ အခြွေအရံ
နတ်သမီး (၅၀၀)
ရှိတယ်လို့ဆိုပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ...

ပန်းဥယျာဉ်ကြီးထဲမှာ
နတ်သမီးတချို့က
ပန်းတွေသိပြီး
မာလာဘာရီနတ်သားကို
အလှဆင်ပေးနေကြတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ နတ်သမီးတစ်ပါးက
ကုသိုလ်ကံအဟုန် ကုန်လေတော့ -
ဖြတ်ခနဲ နတ်သက်ကြွေးပြီး လှူပြည်
သာဝတ္ထိမှာ နတ်ဝင်စားမလေး
ဖြစ်လာတယ်။

သူက နတ်ပြည်က ခုပလာခဲ့တော့
ဇာတိသရဉ္ဇာန်ရပြီး အတိတ်ဘဝကို
ပြန်မှတ်မိတယ်လေ... ..

ဒါကြောင့် တာဝဟောင်းတာဝတီသာက
လင်တော်မောင် မာလဘာရီနတ်သား
ထံကိုပဲ ပြန်ချင်တယ်...

ဒါကြောင့်...
ကုသိုလ်တွေ များများလုပ်ပြီးတိုင်း
တာဝတီသာက မာလဘာရီနတ်သားရဲ့
အခြေအရံနတ်သမီးလေးပြန်ဖြစ်ဖို့ကို
ဆုတောင်းလေ့ရှိတယ်...

တို့တို့ပြောရရင် (၁၆)နှစ်သမီးအရွယ်မှာ
အိမ်ထောင်ကျ၊ ကလေး (၄)ယောက်ရပြီး
သောက်ရေတည်း၊ နေရာခင်း၊ ဆွမ်းကပ်
စတဲ့ ကုသိုလ်တွေလုပ်ရင်း ရုတ်တရက်
လေ့မြတ်လို့သေတော့ တာဝတီသာနတ်ပြည်
ပြန်ရောက်ပြီး နတ်သမီးပြန်ဖြစ်သွားတယ်။

အဲဒီလို လူပြည်မှာ အသက် (၂၀)ကျော် (၂၅)နှစ်လောက်မှာသေးပြီး တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ နတ်သမီးလေး ပြန်ဖြစ်လာခဲ့ ပေမယ့် ဥယျာဉ်ထဲမှာ နတ်သမီးလေးတွေ ပန်းခူးလိုမပြီးသေးပါဘူး...

ဟင်... နင့်ကို မနက်ကမတွေ့ဘူး နင် ဘယ်အရပ်ကို သွားနေတာလဲ...

နတ်သားလေး မာလာဘာရီက မေးပါတယ်...

မိလိုပါအရှင်...
ကျွန်မ ပန်းခူးရင်း
နတ်သက်ကြွေလို့
သာဝတ္ထိပြည်မှာ
လှပြစ်ပါတယ်...

လှပြည်မှာ
လူသက်တန်းဘယ်လောက်
ရှိပါသလဲ...ဟင်...

လူတို့ရဲ့
သက်တန်းအပြည့်က
(၁၀၀)ရှည်ပါတယ်
အရှင်...

ဟင်...
နှစ်ပေါင်း (၁၀၀) တည်း
ဟတ်လား...

ဟတ်ပါတယ်
အရှင်...

ဒီလောက်
သက်တမ်းတိုတဲ့
လူတွေဟာ ကုသိုလ်တွေ
မမေ့မလျော့ ဆက်တိုက်
လုပ်နေသလား
ပြောပါဦး...

လူတွေဟာ
သူတို့ကိုယ်သူတို့
နှစ်ပေါင်းအသင်္ချေနှံ
အနန္တအသက်ရှည်
နေမယ်အတိုင်း...

ဘယ်တော့မှ
မခိုး၊ မနာ၊ မသေ
မြတော့မယ်အတိုင်း
ပေါ့ပေါ့ဆဆနေလေ့
ရှိကြပါတယ်
အရှင်...

အင်း... ဒီလိုသာ
ပေါ့ပေါ့ဆဆနေကြရင်
ဒီလူတွေ နှိုး နာ၊ သေ
ဒုက္ခက ဘယ်တော့
လွတ်မှာလဲ...

တာဝတိံသာ
နတ်သက်နဲ့ရေတွက်ရင်
လူသက်တမ်းဟာ
လက်ဖျောက်(၁)ချက်
တီးသာသာရှည်
တာပါ...အမေ...

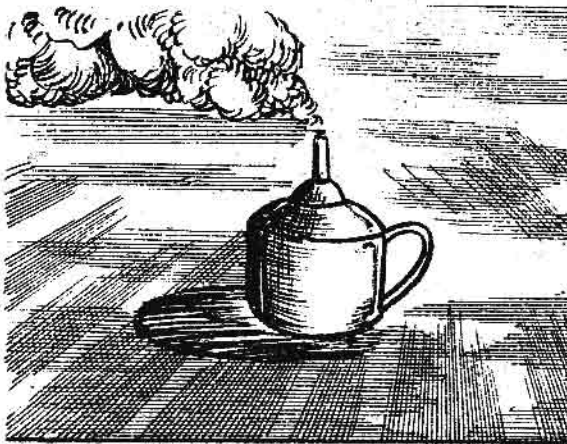
တာဝတိံသာမှာ
နတ်သက် (၃၀၀၀) ရှိတယ်
လူသက်တမ်းနဲ့ပြောရရင်
နစ်ပေါင်း (၃၆၀၀၀၀၀)
သုံးကျစေ့ခြောက်သန်းထိ
အသက်ရှည်တယ်...

ဒါတောင်မှ
လူတွေဟာ ငါ့ဘား
ငါ့သမီး၊ ငါ့ငါးနဲ့
ငါ့ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို
တပ်မက်ကြားဝါ
နေကြဆဲပါ...

“မရဏသတိတာဝန်မှာ ဘိက္ခုဝေ
ဘာဝေတဗ္ဗာ မာနသ မဏ္ဍိတာယ...” တဲ့
ချစ်သားတို့ မာနကို အမြစ်ကနုတ်ပစ်
နိုင်ဖို့ မရဏသတိ ဘာဝန်ကို
ပွားများရမယ်ကွဲ့...

မြတ်စွာဘုရားက
သနားတော်မူတာမို့
ဘယ်လိုပဲ သတိပေးစာရား
ဟောကြားတော်မူပေမယ့်
မေ့လျော့နေကြတာပဲ
“ကျောချမှ ဓါးပြန်နံ့သိ”
ဆိုသလို သေမင်းက
ကျောချမှသာ ကြောက်
တတ်ကြတာပါ...

သေမင်းက
ကိုယ်နှံတေးနေသေးတော့
အေးအေးသေးသေး
မေ့မေ့လျော့လျော့နေကြ
တာပဲ အမေ...

သေမင်းဟာ အချိန်မရွေး
ငါ့လက်ကို လာရောက်ဆွဲ
ခေါ်သွားနိုင်တယ်ဆိုတာ
ကြိုတွေးပြီး တရားတွေကို
ကြိုတင်စုဆောင်းထားပါမှ
တော်ကာကြံမှာပါ...

မြက်ဖျားပေါ်က
နင်းစက်လို ဖျတ်ခနဲ
ပျောက်သွားနိုင်တဲ့
သဘောကို ကြိုတင်ပြီး
တွေးထားရမှာပေါ့

ပင်မည်သစ်သီးကို
အချိန်ရွေး ကြေ...

အိုထိန်းသည်ရဲ့ အိုးလို
အချိန်မရွေး...ကွဲ...

သားသတ်သမား လက်ကနွားလို
အချိန်မရွေး အသက်နဲ့ခန္ဓာကိုယ်
ပျက်စီးနိုင်တာကြောင့် ကြုံတွေ့ဆဲပြီး
လုပ်သင့်တာ လုပ်ထားရမှာပါ...

ဟိုရှေးရှေးတုန်းက
ဗာရာဏသီပြည်မှာ ဗြဟ္မဒတ်မင်း
အုပ်ချုပ်တော်မူစဉ် ဘုရားလောင်းဟာ
ကာသီကိုင်းက ရွာငယ်တစ်ရွာမှာ
ပုဂ္ဂိုလ်လေး ဖြစ်ခဲ့ပါသတဲ့...

အရွယ်ရောက်လာတော့ ရသေ့ဝတ်ပြီး
သမထတွေ ကျင့်လိုက်တဲ့အခါ
အတိညဉ့်တွေ သမာပတ်တွေ ရပြီး
ဟိမဝန္တာတောအုပ်ထဲက ရေအိုင်တစ်
အိုင်ရဲ့ အနီးမှာ ကျောင်းသစ်ပေးဆောင်
နေပါသတဲ့...

အဲဒီရသေ့လေးဟာ တစ်ညလုံး
တရားအားထုတ်ပြီး အရက်တက်
အချိန်မှာ ရေချိုးပြီး ကိုယ်ဝတ်ပိုင်းလေး
ကိုဝတ်ပြီး ကိုယ်ရေစစ်နေပါသတဲ့။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရားလောင်းရသေ့လေးရဲ့
လှပတင့်တယ်တဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုမြင်တွေ့လိုက်
ရတဲ့ နတ်သမီးတစ်ပါးက နှစ်ခြိုက်လှိုသွားပြီး
ဘုရားလောင်းကို ဖျားယောင်းစကားဆိုပါသတဲ့။

အို...
ရသေ့လေး သင်ဟာ...
အသက်ငယ်ငယ်ရှိသေးတယ်
ကာမဂုဏ်အာရုံတွေကို သင်
မခံစားဘဲ တောထဲလာပြီး
ဘာကြောင့် တရား
ကျင့်နေရပါသလဲ...

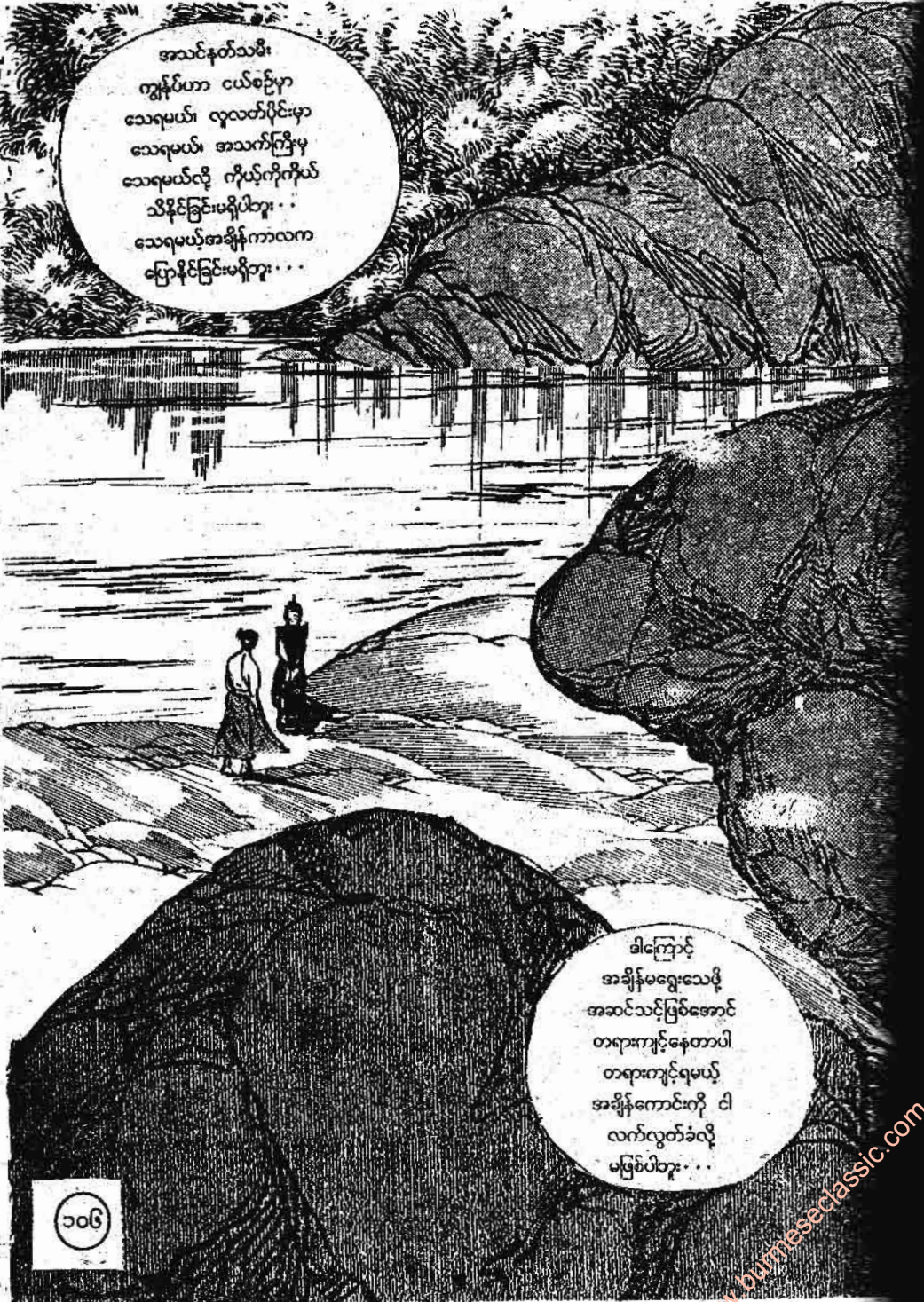
ကာမဂုဏ်
အာရုံတွေကို ဝအောင်
ခံစားပြီးမှသာ ဒီလို
တောထွက်တရားကျင့်
လုပ်သင့်ပါတယ်။

ငယ်ရွယ်စဉ်
နုပျိုတုန်းမှာ လောက
ကာမဂုဏ်ကို ကျွန်ုပ်နှင့်
ပျော်ပျော်ခံစားနေပြီး
အိုမင်းမရွမ်းရှိမှသာ
တောထွက်တရားရှာ
ဖြစ်သင့်တယ်...

ခုတော့
သင် ငယ်ပါသေးတယ်
စိတ်ကူးမလွဲပါနှင့်ရှင်
အချိန်ကောင်းရတုန်း
အရွယ်ကောင်းတုန်းမှာ
ကာမဂုဏ်ကို ခံစားရဲ
ခံစားကြပါမိရင်...

အသင်နတ်သမီး
 ကျွန်ုပ်ဟာ ငယ်စဉ်မှာ
 သေရမယ်၊ လူလတ်ပိုင်းမှာ
 သေရမယ်၊ အသက်ကြီးမှ
 သေရမယ်လို့ ကိုယ့်ကိုကိုယ်
 သိနိုင်ခြင်းမရှိပါဘူး...
 သေရမယ့်အချိန်ကာလက
 ပြောနိုင်ခြင်းမရှိဘူး...

မိကြောင့်
 အချိန်မရွေးသေဖို့
 အဆင်သင့်ဖြစ်အောင်
 တရားကျင့်နေတာပါ
 တရားကျင့်ရမယ့်
 အချိန်ကောင်းကို ငါ
 လက်လွှတ်ခံလို့
 မဖြစ်ပါဘူး...

ကိုးသွံ့ရ စာရာတော် အရှင်စာစာရာလက်ဘရ (စစ်ကိုင်း ရွှေဟင်္သာ) ၏ အမေ့အတွက် ရွှေလက်တောင်

ဘုရားလောင်းရသေ့လေးက အိမ်ထဲ
ပြောလိုက်တော့ နတ်သမီးလည်း
ရှက်ရှက်နဲ့ ပြန်လည်ပျောက်ကွယ်
သွားပါတော့တယ်။

ဘုရားလောင်းရသေ့လေးလည်း
အေးချမ်းစွာ တရားအားထုတ်
နေပါသတဲ့ အမေ...

ကိုးသွေ့ရ ဆရာတော် အရှင်အာဇာနည်ကံဘရ (ခမ်းကိုင်း ရွှေဟင်္သာ) ၏ အမေအဝံတွင် ရွှေလက်ဆောင်

ပေါ့ပေါ့ဆဆနေသူတွေအတွက်
အပါယ်ငရဲဆိုတာ ကိုယ်ပိုင်အိမ်ပါပဲ။

သတ္တဝါဆိုတာ သေမျိုးချည်းပါပဲ။
အချိန်မရွေး သေနိုင်တယ်။
ကာမဂုဏ်အစွဲ ခန္ဓာစွဲနဲ့
သေရင် အပါယ်ရောက်မယ်

စိတ်ကောင်းလေး
နည်းနည်းရှိပြီး
သတိမြဲမယ်ဆိုရင်
သုဂတိရောက်မယ်။

ကိုးဘွဲ့ရ ဆရာတော် အရှင်စာစာရာလင်္ကာရ (စစ်ကိုင်း၊ ရွှေဟင်္သာ) ၏ အမေအတွက် ရွှေသင်ဆောင်

ဘယ်လိုပဲဖြစ်စေ ကုသိုလ်မပွား
တရားမသိဘဲ သေရင်တော့
သုကတိပဲဖြစ်ဖြစ် ဒုဂ္ဂတိပဲဖြစ်ဖြစ်
ပြန်ဖြစ်ရ ပြန်သေရနဲ့ အခါခါ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ဝိုင်းက
လွတ်နိုင်ကြမယ် မထင်ပါဘူး...

အချိန်ရွေး သေနိုင်တာကို
ကြောက်ပြီး သံဝေဂရရှိနှင့်လည်း
ဘာမှ အကနိုးမထူးပါဘူး
သံဝေဂရပြီဆိုရင်လည်း လမ်းမှန်
နည်းမှန် သတိပဋ္ဌာန်ကို ကြိုးစား
အားထုတ်ရမှာပါ...

နည်းမှန်လမ်းမှန် သတိပဋ္ဌာန်
တရားကသာ သံသရာမှာ
အပိုတိတ်စေတဲ့ တရားပါ...
ကိုယ်စိတ် (၂)ပါးလုံး ဆင်းရဲ
သောက ကင်းဝေးပြီး
ငိုကြွေးခြင်းက လွန်မြောက်လို့
နိဗ္ဗာန်ရောက်ချကြရင်
သတိပဋ္ဌာန်ကြိုတင်ပွားဖို့ကို
ဘုရားက ဟောတာပါ အမေ...

ကိုးသွဲ့ရ ဆရာထော် အရှင်အာစာရာသင်္ကာရ (စစ်ကိုင်း၊ ရွှေယာသံဃာ) ၏ အမေအတွက် ရွှေသင်္ကေတောင်

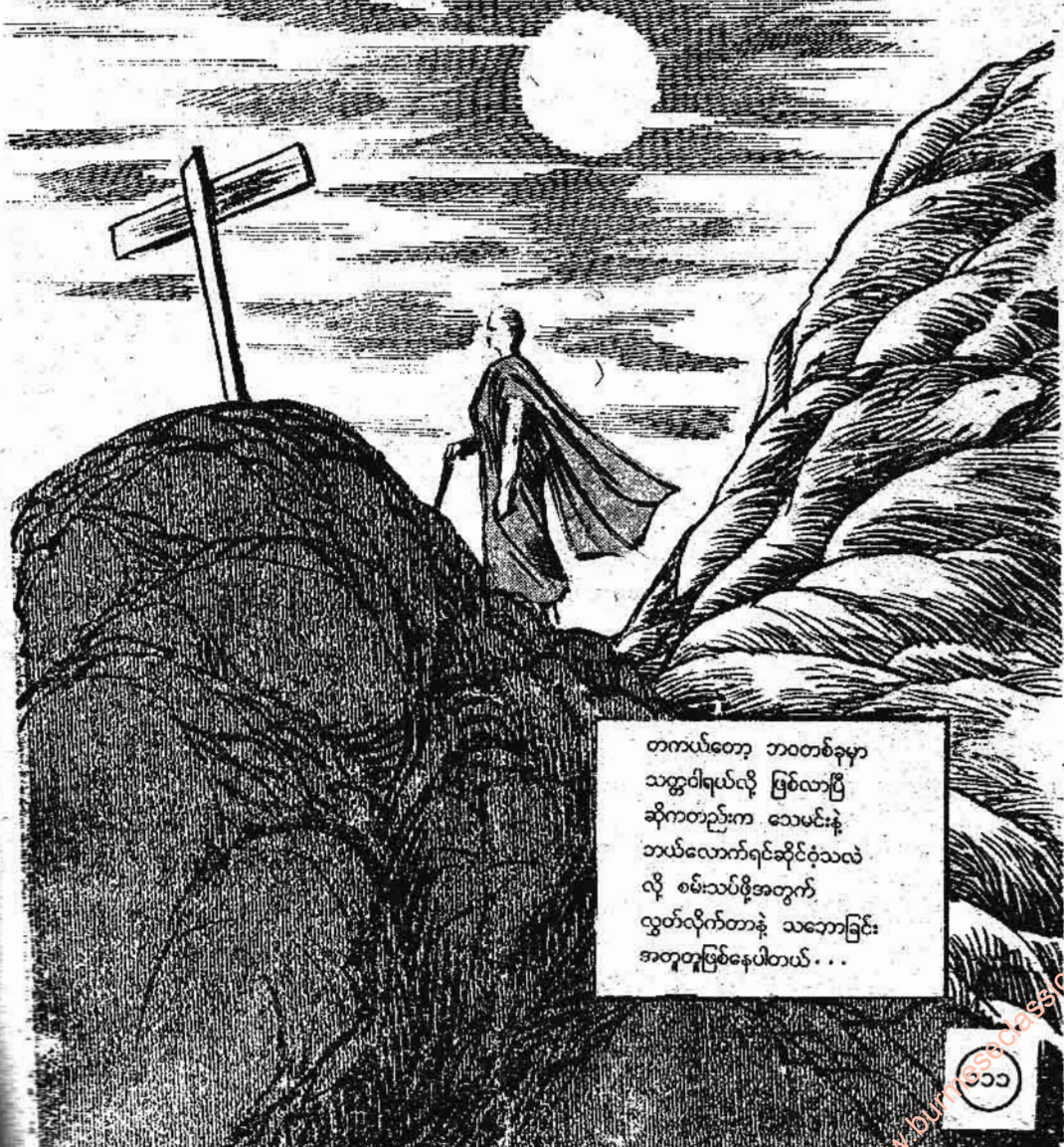
သူတော်ကောင်းဆိုတာ ကြယ် လ နက္ခတ်
ရေ မြေ ဧက တောင်တွေလိုပဲ တကယ်
ရှိန်နကြဲတဲ့သူတွေပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်
သူတော်ကောင်းလို့လည်း ထင်ချင်ရင်
ထင်နေကြမှာပါ...

မိပေမယ့် ကိုယ့်ကိုကိုယ်
သူတော်ကောင်း ဟုတ်မဟုတ်
ဆန်းစစ်ဖို့တော့ လိုမှာအမှန်ပါ
ဘာနဲ့ ဆန်းစစ်ရမှာလဲဆိုတော့..

သေခြင်းတရားနဲ့
ဆန်းစစ်ရမှာပေါ့
သေခြင်းတရားနဲ့
အစပ်သပ်မခံနိုင်ရင်
သူတော်ကောင်း
မဟုတ်ဘူးလို့
အရှင်ဆန္ဒာဓိက
(ရွှေပါရမီတောရ) က
ဆိုထားပါတယ်..

ကိုယ့်ကိုကိုယ် သူတော်ကောင်း
ဟုတ်မဟုတ် သိရအောင် ခုပဲ
စမ်းသပ်ကြည့်ကြဖို့လား အမေ...
သေခြင်းတရားနဲ့ ထွေခင်းကစား
ကြည့်ကြပါဖို့...

တကယ်တော့ ဘဝတစ်ခုမှာ
သတ္တဝါရယ်လို့ ဖြစ်လာပြီ
ဆိုကတည်းက သေမင်းနဲ့
ဘယ်လောက်ရင်ဆိုင်ဝံ့သလဲ
လို့ စမ်းသပ်ဖို့အတွက်
လွှတ်လိုက်တာနဲ့ သဘောခြင်း
အတူတူဖြစ်နေပါတယ်...

အမေတို့ ဦးပဉ္စင်းတို့ဟာ မရေရာတဲ့
ဘဝခန္ဓာကို ရထားကြသူတွေပီပီ
လောကအလယ်မှာ အစမ်းသပ်ခံသူ
လူသားတွေချည်းပါပဲ...

ကိုယ့်အလှည့်ရောက်မှ
မနွဲကြစတမ်းဆိုသလို
သေမင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြ
တွေ့ရတဲ့အခါမှာတော့
ဘယ်လောက်သတ္တိရှိ
သလဲဆိုတာ စမ်းသပ်
ကြရမှာချည်းပါပဲ အပေ...

သုတေကောင်းမိတ် တရားမြတ် လွှမ်းမတ်ကမ္ဘာ တည်ပါစေ။

တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး
အိဒီသက်န်းလေးကို ဝတ်ပြီး
ထရားအားထုတ်ခွင့် တောင်း
လိုက်ကြရာ နောက်ဆုံး
တော့ ...

တစ်ရက်
လောက်ပဲဝတ်ပါ
ရစေဘုရား ...

တစ်ရက်ခွင့်တောင်းတဲ့ရဟန်းကို ပေးဝတ်စေလိုက်လို့ ရဟန်းက အိဒီသက်န်းကို
ကပ္ပမိန္ဒာထိုးလိုက်ရင်း အိဒီဌာန်တင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ သပ္ပယ်စွာ ဝတ်ရုံပြီး
ကပ္ပဌာန်းအားထုတ်ရာ ကြိုလမ်းပေါ်ကို တက်လိုက်တယ်။ မြီးတော့...

ဝိပဿနာ ရှုမှတ်လေတော့တယ်။
ခြေဖမ်း (၇) ဖမ်းအချမှာ အရဟတ္တမဂ်
အရဟတ္တဖိုလ်ရ အာသဝေါကင်းကုန်ပြီ
ရဟန္တာဘဝကို ရောက်တော်မူသွားတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးက အိဒီသက်န်းကိုလည်း
ဝတ်ပြန်တယ်။ (၁) ရက်အတွင်းမှာပဲ သူလည်း
ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပြန်တယ်။

